N°. 22. 1831.

DAGBLAD VAN 'SGRAVENHAGE.

Maandag, den 21 Februarij.

Bij dit Dagblad wordt een vervolg gratis uitgegeven.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD 's GRAVENHAGE, ten gevolge van een besluit van den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, brengen ter kennisse van de ingezetenen, dat, bij resolutie van den heer Staatsraad, Administrateur van de Registratie enz., van den 27 Januarij ll., n°. 9, is bepaald:

1°. Dat de aanneming van *schatkistbiljetten* door de ontvangers niet kan worden geweigerd:

a. Voor contracten van aanneming, door particulieren met de onderscheidene ministerien en departementen van algemeen bestuur aangegaan, waarvan de goedkeuring in het jaar 1830 heeft plaats gehad, en welke, uit hoofde van den daarvoor gestelden termijn, eerst dit jaar ter registratie worden aangeboden;

b. Voor de betaling van het regt van successie wegens nalatenschappen, gevallen vóór 1831, en waarvan bereids aangifte is gedaan, doch waarvan de termijn tot verbetering nog niet is verstreken;

2°. Dat de Notarissen, bij de voldoening der regten van de door hen ter registratie aangeboden wordende akten, het bedrag van de door hen op éénen dag ter registratie ingezondene akten niet vermogen te cumuleren, ten einde daardoor de betaling in schatkistbiljetten te kunnen doen.

's Gravenhage, den 14 Februarij 1831.

COPES VAN CATTENBURCH.

Ter ordonnantie van dezelve,

B. VAN DER HAER.

DUITSCHLAND.

BERLYN, *den 15 Februarij*. Men heeft hier, met tijdingen van de Poolsche grenzen, van den 9 Februarij, berigt bekomen, dat de Russische legerafdeeling, onder den generaal *Pahlen*, die den 6 bij het Noordelijkste punt, Kauen, sterk 30,000 man en eene beduidende artillerie, Polen is binnengerukt (en voornamelijk tegen Warschau gerigt schijnt), niet alleen Augustowo, maar zelfs Neustadt (Nowogorod) zonder slag of stoot bezet heeft. Deze bezetting is van groot gewigt. De afdeeling *Pahlen* kan zich daardoor gemakkelijk met de uit Bialystock getrokkene hoofdmagt vereenigen, of heeft dit welligt reeds gedaan. Zij had geene geregelde Poolsche troepen in de omstreken van Nowogorod gevonden. Deze waren, naar luid van andere berigten, eenige dagen te voren terug getrokken. Dit had op den geest der ingezetenen, voor de Polen, zeer nadeelig gewerkt. Van daar dan ook, dat dezelve de Russen, bij hunne aankomst, met open armen hebben ontvangen, de landstorm op hunne aannadering, de wapenen heeft weggeworpen, en voor het grootste gedeelte is uiteen gegaan. De ingezetenen hadden te meer reden om zich over de komst der Russen te verblijden, daar zij hier door ontslagen werden van de vroeger door de Poolsche overheden uitgeschrevene, drukkende leveringen, daar zij van de Russen alles met gereed geld betaald krijgen, en de beste behandeling ondervinden. Bij den intogt der laatsten in Augustowo, hebben zij den landbode *Kruszewski* gevangen gemaakt.

Aan het Zuidelijkste punt van de Bug, Uscilug, hebben de Russen 18 stukken geschut over de rivier gebragt; zij worden aan dezen kant door de generaals *Kreutz* en *Geismar* aangevoerd. Den 7 waren de kozakken nog slechts vijf mijlen van Lublin, en men gelooft, dat op dit oogenblik het corps, dat bij Uscilug in Polen gedrongen is, reeds het beleg om de vesting Zamosc, de eenige sterke Poolsche stad, geslagen heeft.

Den 7 Februarij heeft de maarschalk aan de kamer der afgevaardigden in Warschau het berigt van het binnenrukken der Russische armee in Polen medegedeeld. Hij kondigde echter aan, dat zulks de kamer niet zou beletten hare beraadslagingen voort te zetten, maar dat het noodzakelijk was, zich uitsluitend met datgene bezig te houden, wat de veiligheid en wapening des volks betrof. Daarna heeft de kamer besloten, het ontwerp, nopens de oprigting van nationale garden in het geheele Koningrijk, aan de regering te zenden. Verder heeft zij een ontwerp, de middelen tot verdediging des lands aanwijzende, eenstemmig aangenomen. Daarbij wordt het geheele land in staat van oorlog verklaard, en aan de overheden aanbevolen, het voortrukken der Russen zoo veel mogelijk te verhinderen. Nog heeft de kamer, naar aanleiding van een voorstel van den heer *Swirski*, bepaald, dat de nationale kokarde, even als de wapens van Polen en Lithauen, wit en rood zou zijn. De heer *Roman Soltyk* wilde, dat de kokarde de driekleurige zou wezen, zeggende dat hemelsblaauw de nationale kokarde van Lithauen is; doch dit vond geen bijval, op de aanmerking van den heer *Rostworowski*, die zeide, dat de driekleurige kokarde eene herinnering aan het Fransche Jacobinisme zou zijn, hetgeen voor Polen niet zou passen.

De 8 heeft er een plegtige dienst in de hoofdkerk plaats gehad, welke door de nationale regering, de aanwezige leden des rijksdags en eene groote menigte werd bijgewoond, om den bijstand des Almagtigen in den naderenden kampstrijd af te smeeken.

In de zitting der afgevaardigden, van den 9, heeft de heer *Swdzinski*, het voorstel gedaan, om alle leden van de kamer, die zonder verlof van den maarschalk vertrokken waren (zie ons vorig nommer), voor verraders des vaderlands te verklaren. Op de aanmerking van eenige leden, dat het beter ware, aan een ieder lid vrijheid te laten om naar innige overtuiging en uit bewustheid van het gevoel zijner verpligtingen te laten handelen, werd echter dit voorstel verworpen.

Warschau is in een' geduchten staat van tegenweer gesteld, en in staat van beleg verklaard. Het schijnt dat dáár, de zetel van den opstand, het binnenrukken der Russen eer met vreugd dan met verslagenheid vernomen is. Groote geestdrift moet er onder de troepen en ingezetenen heerschen. Gestadig trokken er krijgsbenden naar het leger. De generaal *Chlopicki* had er zich, niettegenstaande al het gebeurde, heen begeven. Het Poolsche hoofdkwartier bevond zich, naar de laatste berigten, te Okuniew. De Poolsche divisie, welke bij Siedlie stond, was den 7 voorwaarts gerukt, men dacht dat het den 8 tot een gevecht zou komen.

De opperbevelhebber had proclamatien aan het leger uitgevaardigd, om hetzelve tot dapperheid en standvastigheid aan te zetten.

— Men heeft hier thans stellig berigt ontvangen, dat in de Staten van den hertog van Modena een opstand is uitgebarsten. Den 3 Februarij hebben eenige zamenzweerders eenen aanval op het paleis des hertogs trachten te doen. De troepen hebben dien aanslag echter verijdeld. Zij zijn met de oproerigen handgemeen geworden en met geschut gedwongen, zich, dertig in getal, over te geven. De hertog heeft nogtans met zijn gezin de stad verlaten en zich, na in Mantua een bestuur te hebben aangesteld, dat de rust heeft gehandhaafd, naar Modena begeven, waar hij in den avond van den 6 is aangekomen. Te Reggio heerschte ook groote gisting, maar de goede orde was, volgens de laatste berigten, niet gestoord. Te Bologna, daarentegen, is een hevig oproer ontstaan, en de troepen, welke daar te zwak schijnen te zijn geweest, hebben zich, op last van den hertog, naar Novi di Modena teruggetrokken. De regering is er overgegaan in handen eener commissie, welke zich noemt het provisioneel bestuur van de stad en provincie Bologna. (De tijding van het oproer in Bologna heeft te Parys zeer de aandacht tot zich getrokken.

Die stad behoort onder het gebied van den Kerkelijken Staat. Wanneer Oostenrijk nu het oproerig Modena zal willen bedwingen, zal het dan ook zijne krijgsmagt naar Bologna zenden? Dit is de vraag, welke velen zich in Parys doen. Zij verklaren, dat, wanneer Oostenrijk dusdanig handelde, er eene schending van het beginsel van non-interventie zou plaats hebben, die Frankrijk niet mag gedoogen.

Van den 16. Nadere geloofwaardige berigten van de Poolsche grenzen, van den 9, bevestigen, dat het Russische leger, tot hiertoe, op deszelfs marsch geen den minsten tegenstand heeft gevonden, en door de inwoners niet alleen als vrienden, maar als bevrijders worden ontvangen. Geestelijken waren aan het hoofd hunner gemeenten de Russische troepen te gemoet gegaan, en nergens vertoonden zich sporen van die verbittering en geestdrift, van welke de Warschausche bladen zoo hoog hebben opgegeven. Men verwachtte dan ook het spoedig herstel van de wettige orde van zaken.

In Augustowo en Homra zijn aanzienlijke magazijnen (waarvan vroeger gesproken is), in de handen der Russen gevallen.

Den 11, stonden te Weenen; de metall. 92½; 4 per cent 78⅝; bankactien 1018.

FRANKRIJK.

PARYS, *den 13 Februarij*. Heden zijn aan Z. M. voorgesteld de heer *de Gorostiza*, Mexikaansch gezant te Londen, met eene zending (het sluiten van een handelstraktaat) in Frankrijk belast, en *Mehemed-Beitul-Mal*, buitengewoon gezant van den bey van Tripoli.

— De bey van Titteri heeft gisteren een gehoor bij Z. M. gehad.

— Met veel bitterheid is, in de laatste dagen, door sommige bladen aangevoerd, dat de lelien op het persoonlijke schild des Konings en op de vaandels van het leger zouden teruggebragt worden. Het laatste verklaart de *Moniteur* voor geheel ongegrond.

— Een der monarchale bladen is heden, ter herinnering aan den moord des hertogs *van Berry*, waarvoor van regeringswege geene rouwpligtigheden meer plaats hebben, met zwarte randen in het licht verschenen, en wijdt een uitvoerig betoog aan de nagedachtenis van den hertog.

— De heer *Barthe* is op nieuw, met 527 van de 841 stemmen, tot afgevaardigde van de Seine benoemd.

— In de zitting van de kamer der afgevaardigden, van eergisteren, heeft de minister van finantien, de heer *Lafitte*, de staatsbegrooting van ontvangsten en uitgaven voor 1831, ingediend, en te gelijk eene opmerkelijke redevoering tot toelichting der daarbij behoorende ontwerpen van wet uitgesproken. Volgens een en ander is de begrooting in eene gewone en buitengewone gesplitst.

Bij de *gewone* begrooting worden de uitgaven op ruim 957 millioen franken, en de ontvangsten, tot dekking derzelve, uit de bestaande belastingen voortvloeijende, op 973 millioen geraamd, zoodat er van dezen kant een overschot van nagenoeg 16 millioen zou bestaan; « eene slotsom" zeide de minister in zijne toelichtende rede, « welke allergeruststellendst, en het beste antwoord is op alle geruchten, die door kwaadgezinde onruststokers verbreid zijn geworden."

De bezuinigingen, die men in de uitgaven van dit gedeelte der begrooting had weten te brengen, beliepen ongeveer 44 millioen franken, doch daar de vermeerderingen, zoo uit de omstandigheden als ruimere betalingen, voortspruitende, 24 millioen bedroegen, zoo gaf dit eene werkelijke ontlasting der begrooting over 1830 van 19 millioen franken.

Wat de ontvangsten aanbelangt, alle pogingen, zeide de minister, werden aangewend om het stelsel van belastingen te verbeteren. Men kon echter voor als nog de opbrengst van die op het zout en die van de loterij niet opgeven. Door de afschaffing der geringe inlagen, was de laatste reeds van 12,500,000 op 10 millioen verminderd. De belasting op de dranken was reeds gedeeltelijk gewijzigd; men hoopte die nog verder te matigen.

Er zou voor 81 millioen schuld geamortiseerd worden.

Overgaande tot het *buitengewone budjet*, zeide hij, «dat hetzelve gegrond was op de politieke omstandigheden, op den toestand, in welken Frankrijk zich tegenwoordig ten aanzien van Europa bevindt, en waarover de minister zich, onder anderen, aldus uitliet:

« Bij het teekenen der verdragen van 1814, hadden de Mogendheden het dubbel oogmerk, om de staatkundige beginselen van Frankrijk te fnuiken, en hetzelve in engere grenzen in te sluiten. Indien Frankrijk zou vernederd worden, daardoor alleen, dat het nog de verdragen van 1814 huldigt, moest hetzelve zich onverwijld en het koste wat het wilde daarvan ontslaan. Doch gelukkig is het met Frankrijk zoo verre niet gekomen. De verdragen van 1814 waren eene ramp, geene vernedering. De vernedering zou in eenen staat van afhankelijkheid jegens de Mogendheden van Europa gelegen zijn. Die afhankelijkheid, hetzij die gedurende de restauratie wezenlijk of niet hebbe bestaan, is, nu zes maanden geleden, op de roemrijkste wijs geëindigd. Sedert de maand Julij, heeft Frankrijk op nieuw zijne banier opgestoken; het heeft op nieuw zijne beginsels verkondigd; het heeft verklaard, dat het die zou doen eerbiedigen, en het heeft dit gedaan door te beletten, dat er een eenige vreemde bajonet op België's grondgebied verscheen.

« Op dien dag zelven is Frankrijk uit de vernedering, zoo die dan bestaan hebbe, opgerezen. Voorwaar, het is wel niemand onbekend, dat hetzelve zijnen rang in de wereld hernomen heeft; *dat Frankrijk alleen, somwijlen in de beraadslagingen der Mogendheden, tegen de stemmen van andere opweegt.*

« Bij dezen staat van zaken, willen wij den oorlog vermijden; *wij hebben geenerlei ontwerp van vergrooting gevormd;* maar indien wij getart, en, onzes ondanks, in een' nieuwen strijd gewikkeld wierden, *dan zouden wij van al onze voordeelen gebruik maken, en dan zouden de vergrootingen van grondgebied niet meer zijn, dan eene billijke vergoeding voor onze pogingen en onze opofferingen.* (Langdurige toejuichingen in de vergaderingen op de tribunes).

« Ten einde ons stelsel van gematigdheid onbevlekt zij, en tevens zijne kracht behoude, is het noodzakelijk, dat hetzelve te gelijker tijd tot middel strekt, om den vrede te verzekeren, en het volledigst mogelijk, tot den oorlog voor te bereiden, wanneer die ten laatste noodzakelijk mogt worden; terwijl men onderhandelt, moet men zich toerusten.

« Het is om deze reden, Mijne Heeren, dat wij u, terwijl onze taal die des vredes is, middelen komen aanvragen, om den oorlog te voeren. Tijdens de nieuwe regering aan het hoofd van zaken kwam, moest zij te gelijk onze vestingen versterken, die van voorraad voorzien, wapenen doen vervaardigen, onze cavalerie de noodige paarden verzorgen, het leger aanvullen. Hieraan heeft zij sedert zes maanden gearbeid, en deze taak zal geheel worden voleindigd.

« Zes en dertig millioenen zullen strekken tot het vervaardigen van geweren en vuurmonden, 15 millioen voor de vestingwerken, even zoo veel voor voorzieningen van leeftogt, voeder, krijgsbehoeften, enz.; 40 millioen zullen dienen tot het aankoopen, optuigen en het onderhoud van 45,000 paarden; 76 millioenen, eindelijk, om een genoegzaam aantal manschappen op de been te houden, te neinde ons den eerbied van Europa te verzekeren.

« Dank zij de sterkte onzer cadres, hebben wij geene nieuwe corpsen daar te stellen. Wij hebben onze regementen op 434,000 man in werkelijken dienst, van alle wapens, gebragt. De bestaande cadres laten, toe, dit getal, bijaldien onze staatkunde dit noodzakelijk maakte, op 500,000 te brengen.

« De begrooting van het ministerie van oorlog behoort ook vermeerderd te worden, wegens de bezetting van Morea door eene brigade, wegens die van Afrika door eene magt van 19,000 man, en wegens de verschuldigde schadeloosstelling aan de ontbonden regementen, en aan de Zwitsers, omtrent welke de capitulatien verbroken zijn. In alle deze behoeften zal door eene som van ongeveer 196 en een half milioen voorzien worden.

« Het ministerie van marine stelt zich insgelijks voor, de noodige gelden aan te vragen, om *een observatie-eskader in de Middellandsche Zee* daar te stellen. Dit is noodzakelijk, om de betrekkingen met onze troepen van Morea en Algiers te onderhouden, en, des noods, aan onze marine de noodige ontwikkeling te geven. Daartoe zullen bijna 11 millioen noodzakelijk zijn.

« Het ministerie van buitenlandsche zaken vordert 500,000 fr. voor zijne geheime uitgaven, die in de tegenwoordige omstandigheden vereischt worden.

« Eindelijk vraagt dat van binnenlandsche zaken 12 millioen fr. voor onderstand en schadeloosstellingen, ten gevolge van de omwenteling.

« Het geheel van de *buitengewone begrooting* beloopt dienvolgens 219,733,700 fr., hetgeen met het gewone budjet eene som van 1 milliard, 177,151,035 fr. bedraagt."

De minister, de middelen ontwikkelende tot vinding van de behoeften der buitengewone begrooting, welke 41 millioen beneden de middelen geraamd waren, stelde voor, om, in de eerste plaats, de 60 millioen uit de schadeloosstelling der uitgewekenen te gebruiken, en hem daarenboven te magtigen tot het uitgeven van ten hoogste 200 millioen schatkistbiljetten, die uit den verkoop van 300,000 bunders rijksbosschen, op bepaalde termijnen, den tijd van zes jaren, te rekenen van 1831, niet te boven gaande, zullen terugbetaald worden. De minister merkte aan, dat deze behoeften niet wel door eene leening konden worden gevonden, niet wegens den hoogen prijs der rente, maar wegens het verlies van kapitaal en het nadeel, dat hieruit voor de markt zou ontstaan.

Ten slotte, deed de heer *Lafitte* nogmaals den gunstigen staat der geldmiddelen uitkomen.

Men vindt intusschen lieden, die met deze voordragt van begrooting weinig te vreden zijn, grootere bezuinigingen hadden verlangd, en de uitgifte van schatkistbiljetten ondoelmatig oordeelen.

— Het schijnt zeker, dat Z. M. vast bij zijn genomen besluit volhardt, om de Belgische kroon voor den hertog *van Nemours* te weigeren. Men verzekert, dat de generaal *Flahault*, dezer dagen uit Londen teruggekeerd, de toestemming heeft overgebragt van de Britsche regering tot het ontwerp, om Prins *Karel* van Napels tot den troon te verheffen, en denzelven eene dochter van den Koning der Franschen in het huwelijk te geven, zoo het congres daarin toestemt. Het Engelsch ministerie zou geantwoord hebben dat, wanneer de hertog *van Nemours*, de keus mogt aannemen, het den oorlog niet zou kunnen vermijden, daar hetzelve voor den wil van het parlement zou moeten onderdoen, en eene verandering van ministerie eene verandering van stelsel zou te weeg brengen.

De Belgische deputatie, aan welke een en ander ontwerp is voorgedragen, moet van haren kant in het antwoord volharden, dat zij niet buiten den kring van haren last mogt handelen. Men beraadslaagt thans met de commissarissen over het plegtig gehoor bij den Koning, dat zij vorderen. Het beginsel (*de weigering van den hertog* van Nemours) is aangenomen, maar men raadpleegt over den vorm van de voorstelling, namelijk over de aanspraken die gewisseld zullen worden. « Het komt er op aan, zegt een dagblad, te verkrijgen, dat de vraag in zoodanige bewoordingen gedaan worde, welke een antwoord niet te moeijelijk maken, waarvan de slotsom *weigering* moet zijn."

Dit gewigtig gehoor zal den 17 plaats hebben.

De Belgische commissarissen zijn op het groote bal, dat de Koning heden avond geeft, genoodigd.

— Men verzekert, zegt een der bladen, dat, in geval van oorlog, het ontwerp ter uitvoering gereed ligt, om honderd bataljons nationale gardes in werkelijken dienst te stellen. In vele departementen is bevel gegeven, dat die burgermagt zich geregeld in den wapenhandel oefene; in de hoofdstad zullen de wapenoefeningen met meerder kracht dan ooit worden doorgezet.

Van den 14. Een tweede monarchaal blad is heden gedeeltelijk met rouwranden in het licht verschenen. Het deelt, zonder aanmerkingen, een uittreksel mede uit het rapport van den graaf *de Bastard* aan de pairs, over den moord van den hertog *van Berry*.

— Het *Journal des Débats* betoogt tegen een artikel van de *Pruissische Staats-Courant*, dat het Koningrijk der Nederlanden of Holland alleen, nimmer de sleutel van het Europeesch staatsgebouw kan zijn; dat Pruissen de Rijnprovincien slechts als eene hulpbron, als een middel van voordeel, en niet als bezitting bekomen had, en dat Pruissen zich wachten moet te breken met een volk, hetwelk in staat is, zich zoo ruimschoots te doen gelden.

— De generaal *Pepé* is van hier vertrokken; waarheen wordt niet gemeld.

Van den 15. Gisteren hebben alhier ernstige ongeregeldheden plaats gehad, ter gelegenheid van het vieren van eenen dienst, ter nagedachtenis van den hertog *van Berry*, in de kerk St. Germain l'Auxerrois. Toen men in die kerk de beeltenis van den hertog van Bordeaux zag te voorschijn komen, stortte zich het volk daarin, sloeg alles aan stukken, zonder echter te plunderen. Het volk bedreigde daarna ook de woning van den aartsbisschop, doch werd door de toegeschoten nationale garde gekeerd. Des avonds was de rust geheel hersteld.

— De heer *Robaulx*, lid van het Belgisch congres, schrijft aan den *Courier Français* een' brief, waarin hij de vestiging van eene republiek als het eenig redmiddel voor België beschouwt, indien Koning *Lodewijk Philips* de kroon voor zijnen zoon weigert. De *Courier* ondersteunt zulks.

— De fondsen blijven steeds wisselende. De 3 per cent heden echter iets williger. Zij stonden 61 fr. 60 c.; de 5 per cent 92 80.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, *den 20 Februarij.* Bij een Koninklijk besluit van den 15 dezer, is een reglement vastgesteld op de verwisseling der recepissen, gesproten uit de leening van veertien millioen guldens, tegen schuldbekentenissen, rentende 5 per cent.

— Bij Koninklijk besluit van den 9 dezer is bepaald, dat in de vestingen, waar zich bataljons mobile schutterijen in bezetting bevinden, en in geval de dienst der artillerie zulks vordert, bij die bataljons, indien zij daartoe genoegzame stof opleveren, geheele of halve compagnien artillerie zullen worden geformeerd.

— Gisteren is alhier, op de gebruikelijke wijs, de veertiende verjaardag gevierd van Z. K. H. den Erfprins *van Oranje*, oudsten zoon van HH. KK. HH. den Prins en de Prinses *van Oranje*. Des morgens was er dejeuner ten hove van H. K. K. H. de Prinses *van Oranje*; des midaags diner ten hove.

— De kolonel *van Hooff* is Dingsdag avond van hier met depeches naar Londen vertrokken.

— Men spreekt van een belangrijk protocol der vier Mogendheden, Engeland, Oostenrijk, Pruissen en Rusland, waarin het Fransch gouvernement zou uitgenoodigd zijn, zich rondborstig omtrent deszelfs staatkundige plannen en inzigten te verklaren.

— Z. M. fregat *de Sambre*, schout-bij-nacht *van de Sande*, is den 18 dezer uit de Middellandsche zee te Texel binnengekomen.

— Den 17 dezer is het eerste bataillon der tweede afdeeling mobile landelijke schutterij, sterk 700 man, onder het commando van den majoor *T. M. W.* Baron *van Asbeck*, uit Leeuwarden naar Nymegen vertrokken.

— Volgens berigt van den burgemeester van Eede (district Sluis), zijn den 12 dezer, wederom eenige burgers van Maldeghem en Belgische militairen, ten getale van 17 of 18, op het grondgebied dier gemeente gekomen, en hebben van de bewoners der het naast aan de grensscheiding gelegen huizen, allerlei levensmiddelen afgeperst. De luitenant-kolonel *Ledel* heeft, ten einde het grondgebied van Nederland voortaan van die zijde te doen eerbiedigen, een voorpost uit Aardenburg te Eede geplaatst.

— Het schoone corps jagers van *van Dam*, sterk 250 man, is bij het leger aangekomen.

— Bij het departement van oorlog, is van den generaal-majoor baron *van der Capellen*, opperbevelhebber der vesting Bergen-op-Zoom, het berigt ontvangen, dat, in den nacht van Woensdag op Donderdag, aldaar eene postboot van de citadel van Antwerpen is aangekomen, gecommandeerd door den luitenant ter zee *Blok*, aan boord hebbende het gevonden gedeelte (*de borst met het lint der ridderorde*) van het lijk van den edelen *van Speyk*. Op dat vaartuig bevond zich ook de adelborst *de Gelder*, voorheen tot de equipagie van de kanonneerboot n°. 2 behoord

hebbende. Vroegtijdig was de boot Donderdag morgen wederom van Bergen-op-Zoom naar Rotterdam vertrokken, waar dezelve Vrijdag is aangekomen, ten einde de stoffelijke overblijfselen van den onsterfelijken held naar Amsterdam over te brengen.

Reeds bevorens had de generaal *van der Capellen*, door de bezetting van Bergen-op-Zoom, op de dagen van 14, 15 en 16 dezer, eene rouw ter eere van *van Speyk* doen dragen.

— De *Amsterdamsche Courant* zegt, dat de geboortedag van den luitenant *van Speyk* verkeerdelijk op den 14 Februarij 1802 gesteld is, daar hij op den 31 Januarij van dat jaar *geboren*, en op den 14 Februarij *gedoopt is*. Dezelfde Courant deelt het navolgende uittreksel van eenen brief des gesneuvelden helds aan den heer *C. de Ridder*, te Amsterdam, mede, aan welken wij gaarne eene plaats inruimen, zoo omdat dezelve zeer waarschijnlijk de laatste is, dien hij vóór zijnen roemvollen dood geschreven heeft, als omdat dezelve den onvergetelijken held van eene zeer voordeelige zijde doet kennen.

Aan boord Zr. Ms. kanonneerboot n°. 2, liggende den 2 Januarij 1831, voor Antwerpen.

WAARDE VRIEND!

« Ter beantwoording van UEd. letteren, in dato 3 December 1830, door mij op gisteren ontvangen, haast ik mij, ulieden door deze uit het denkbeeld te houden, van immer eene familie te vergeten, welke ik hoogschat; zijn mijne letteren u niet geworden, dan hebben kerels die opgeligt, en misschien er onze gedachten uit willen vernemen; hoe onaangenaam zal het die opligters zijn, immer mijn goede geest en vaderlandsliefde te hebben kunnen bespeuren. Niets was mij uit uwe letteren aangenamer, dan uw aller gezondheid te vernemen. God geve dit voortduring zijn moge.

« Vriendje! met dit nieuwe jaar wensch ik u, als schrijver dier brieven, doch voor de rest uwe geliefde ouders het eerste eene bestendige gezondheid en voorspoed toe; dat zijlieden mogen bevrijd blijven van alle zulke wederwaardigheden, welke het wereldloop omgeven; dat zijlieden het leven ongestoord genieten, in het genot van allen, die hun dierbaar zijn; uwe grootmoeder vergeet ik niet. Gods beste zegen met hare klimmende jaren; uw *Coo*, *Mietje* als oudste, en de andere mede, om voortdurige gezondheid en voorspoed. Blijf nog eene reeks van jaren in het bezit uwer geliefde ouders; zij hun steun; doet alles wat in uw vermogen is tot medewerking hunner vreugd; geloof mij het zijn de dierbaarste panden op aarde; stel u in mijne plaats; hoe gelukkig zou ik niet wezen, deze nog te bezitten, en waarlijk verscheidene zijn er die hun geluk in dit niet beseffen; dan uw beider karakter mij bekend zijnde, twijfel ik geen oogenblik aan hetzelve; prent dit uwe jongere zusters in. Mij betreffende, vriend! ik ben ten allen tijde gezond geweest, heb door het geheele Braband, waar maar water was, gezworven; overal heb ik de gemeene oproerlingen goede geslagen, en des noods beschoten. Den 27 October heb ik op Antwerpen in een hevig vuur gelegen, verscheidene mijner brave matrozen zien vallen, doch thans ook het genoegen van een der leden te zijn, die hen tot staan hebben gebragt. Mijne Boot ziet er zeer gehavend uit, doch immer nog klaar voor zulk een tweede keer, doch de wensch voor ons geheele land is vrede, en zij hebben het hart niet om te beginnen, daar zij nu reeds van den honger omkomen. Wij liggen thans in het ijs, dan op de reede, en dan weer weg, in een hoek of gat, van de noodige schafterij en drinkerij verstoken; dus niet pleizierig. God geve dat het maar spoedig eindigen zal en ik in het voorjaar uwe woning te gemoet mag zien.

« Hartelijk dank voor uwe felicitatie aan mij, niets zal mij aangenamer zijn, dan immer ten dienste van zulk een braaf Vorst mijn leven te mogen veil hebben.

« Hoezeer ik overtuigd ben UEd. met dezelfde opinie vervuld zijt, rade ik u zulks sterk af, en wel om uwe goede ouders; — de geest der Hollanders bevalt mij uitmuntend; gij moest eens zien wat onze matrozen dagelijks present krijgen, wijn, tabak, pijpen, handschoenen, tot leesboeken in cluis, dan het moet hun hartelijk gegund worden, daar ik de overtuiging heb, zij hun leven voor het Vaderland veil te hebben."

Het slot van dezen edelen brief eindigt met de hartelijkste zegewenschen aan den ouden heer *H. de Ridder*, zoo ook aan onderscheidene, daarin bij name genoemde vrienden en bekenden; schrijvende daar bij: « Zie daar geen een vergeten, en eindigende: adieu, beste vriend, vaarwel en geloof mij hartelijk en welmeenend te zijn, uw geluk en heilwenschende vriend,

(*get.*) J. C. J. VAN SPEYK, *Ridder*."

— Den 12 is een gedeelte van het garnizoen van Maastricht uitgerukt, en heeft, volgens de Belgische bladen, het op den linkeroever der Maas gelegen dorp Smeermaas door mineurs doen vernielen, omdat hetzelve in de verdediging der vesting zeer hinderlijk was; dezelve wordt door de Belgen steeds naauwer ingesloten.

— De heer *Rogier*, voormalig redacteur van den *Politique* en thans lid van het provisioneel gouvernement, heeft dezer dagen de Belgische troepen langs de Maas geinspecteerd. Hij schijnt vooral in last te hebben, om het verwilderde corps van *Mellinet* te reorganiseren, hetgeen meer dan noodzakelijk is, daar alle berigten daarop nederkomen, dat deze vrijwilligers veelvuldige geweldddadigheden en gruwelen plegen. De landlieden worden door dezelve van alles beroofd en zeer zwaar mishandeld, hetgeen de verbittering tegen dezelve onder de boeren tot hoogen top heeft doen stijgen.

— De brigade-generaal *Wauthier*, voormalig Koninklijk bevelhebber der vesting Doornik, is door den devisie-generaal *Duvivier* naar de grenzen van Staats-Vlaanderen gezonden, om het bevel over de zich aldaar bevindende Belgische troepen op zich te nemen.

— Het schijnt, dat de Belgen in Antwerpen, aan den waterkant, eenige batterijen opwerpen.

— In de zitting van het nationaal congres te Brussel, van den 14, heeft de heer *van der Linden d'Hoogvorst* schriftelijk aan het congres medegedeeld, dat hij zijn ontslag neemt als lid van het provisioneel gouvernement, evenwel met behoud van zijne betrekking als commandant en chef van de gewapende burgerwacht. (Sommige vermoeden, of de heer *van der Linden* ook, bij eene eventuele benoeming van eenen luitenant-generaal, zich door dit ontslag den weg wil voorbereiden, om als candidaat voor die waardigheid op te treden).

Vervolgens werd een adres van den beruchten banneling *de Potter*, die sinds eenige dagen zich weder begint op het staatkundig tooneel te vertoonen, ingediend, waarin hij het congres dringend het oprigten van eene Republiek aanraadt, als het eenige redmiddel voor België. Dit stuk deed zoo weinig indruk, dat het zelfs niet eens werd gelezen.

Daarna deed de commissie, belast met het onderzoeken der volmagten verslag, en berigtte, dat de *negen* plaatsvervangers uit Oostvlaanderen, ter vervanging van den hoogleeraar *de Ryckere*, *alle* geweigerd hadden, zitting in het congres te nemen, waartoe zij dan nu voorstelden, den bekenden chef der Gentsche gewapende burgerwacht *Coppens*.

Eindelijk deed de heer *Robaulx* in den geest van den heer *de Potter*, het voorstel, om eene Republiek in België op te rigten, aan welker hoofd zou gesteld worden een president, die voor drie jaren zou benoemd worden. Dit voorstel vond al dadelijk tegenstand in de heeren *Legrelle* en *Osy* van Antwerpen, die oordeelden, dat hetzelve streed tegen het door het congres aangenomen beginsel, waarbij vastgesteld was, dat de vorm van bestuur monarchaal zou zijn. De heer *Osy* beweerde zelfs, dat de vergadering, uit dien hoofde, over moest gaan tot de orde van den dag. Eenige andere leden deelden in dat gevoelen, zoodat de vergadering besloot, zonder in een nader onderzoek ten opzigte van het voorstel te treden, hetzelve ter zijde te leggen.

Intusschen is het uit sommige dagbladen duidelijk, dat de Republikeinsche partij, welke sinds eenigen tijd zich stil gehouden had, sedert de waarschijnlijke weigering van den hertog *van Nemours*, het hoofd wederom begint om hoog te steken. Zelfs is eene soort van vereeniging aangegaan, om de Republikeinsche beginselen voor te staan en door te drijven, en, zoo mogelijk, in België de bovenhand te doen verkrijgen. Aan het hoofd dier vereeniging bevindt zich *de Potter*.

Men had verwacht, dat de tijdelijke voorzitter *de Gerlache* in genoemde zitting van den 14, eenen tweeden brief van den heer *Surlet de Chokier*, dien men wist dat hij uit Parys ontvangen had, zou hebben medegedeeld, doch zulks is niet geschied. Men besluit daaruit, dat de inhoud van dien brief van zulk eenen ongunstigen aard is, dat de voorzigtige *de Gerlache* het raadzaam geoordeeld heeft, dien achter te houden.

— In de zittingen van den 15 en 16 zijn de beraadslagingen over de verkiezingswet voortgezet. In die van den 15 is de heer *Robaulx* teruggekomen op zijn voorstel wegens de oprigting der Republiek, doch zonder dat zulks eenig gevolg gehad heeft.

— Den 13 dezer, is te Brussel uit Parys terug gekeerd, de graaf *Felix de Merode*, lid der deputatie, welke de kroon aan den hertog *van Nemours* is gaan aanbieden. Ook nog andere leden moeten terug gekeerd zijn. Deze onverwachte terugkomst heeft geene geringe verbazing en verslagenheid bij de voorstanders van den hertog verwekt, en hen overtuigd, dat het uitzigt op de aanneming vervlogen was; men wil ook, dat de heer *de Merode* zich in dien zin zou hebben uitgelaten. Intusschen schijnt er den 16 nog geen bepaald antwoord te Brussel ontvangen te zijn geweest.

— Onlangs is een nieuw blad, de *Vriend des Volks* genaamd, te Brussel in het licht verschenen. De heer *Sacré*, drukker van dit blad, waarin met vrijmoedigheid ter gunste van den Prins *van Oranje* gesproken werd, heeft veel gevaar geloopen van door het volk mishandeld te worden, en zijn huis te zien plunderen. De burgerwacht is hem nog bij tijds komen ontzetten. Twee leden van het Congres zijn, bij die gelegenheid, ook in gevaar geweest, en hebben de vlugt in de hoofdwacht moeten nemen.

— Men kabaleert te Brussel sterk over de benoeming van eenen luitenant-generaal; sommigen ijveren voor den graaf *van Merode*, anderen voor den heer *Surlet de Chokier*.

— De beruchte *Courrier* vaart hevig uit tegen het Fransche gouvernement, wegens de waarschijnlijke weigering van den hertog *van Nemours*. Hij zegt, dat Frankrijk dit enkel met het inzigt doet, om den *provisionelen* toestand van België te laten voortduren, en om daardoor zich steeds de gelegenheid voor te behouden, zich van dat land meester te maken.

— Het bal, dat de Koning der Franschen den 13 gegeven heeft, is door den hertog van *Nemours*, met mevrouw *le Hon*, echtgenoot van den bekenden Belgischen afgevaardigde, geopend.

Ons is door den generaal der infanterie, baron *de Constant Villars*, het navolgende stuk toegezonden:

De Memorie, welke mijnheer de generaal-majoor graaf *van Bylandt*, ter zijner verdediging in het licht heeft gegeven, bevat eenige uitdrukkingen, welke zouden kunnen doen vermoeden, dat ik in de uitoefening mijner functien, als gouverneur van Brussel, nalatig geweest ben in het nemen van voorzorg, waaraan men welligt zou geneigd zijn de zwakheid van het garnizoen dezer residentie en deszelfs gebrek aan artillerie en cavalerie toe te schrijven. Om zoodanige dwaling voor te komen, zij het genoeg aan te merken: *dat het Departement van Oorlog alleen de sterkte en de zamenstelling der garnizoenen in de plaatsen des Koningrijks bepaalt, zoo ook die der Koninklijke Residentien.*

Gedurende de elf jaren, dat ik gouverneur van Brussel geweest ben, heeft deszelfs garnizoen verschillende veranderingen ondergaan; met verdriet zag ik hetzelve verzwakken, en in het bijzonder het vertrek van het 6de regement hussaren, tegen welk vertrek ik echter geene dringende beweegredenen kon inbrengen, daar in dat tijdstip de volmaakste rust binnen Brussel heerschte; maar het is te vermoeden, dat de regering op het einde van het jaar 1829 min of meer onrustige berigten omtrent de Zuidelijke provincien heeft ontvangen, dewijl Z. K. H. Prins *Frederik* der Nederlanden het noodig oordeelde, den heer majoor *de Ceva*, zijn aide-de-camp, derwaarts te zenden, om berigten in te winnen. Bij zijne komst te Brussel; kwam hij van wege Z. K. H. bij mij, om over den staat dezer Residentie nadere inlichtingen te ontvangen; hij gaf mij eenige waarschuwing en berigten, waarvan ik niet dan met de grootste behoedzaamheid en voorzigtigheid gebruik moest maken, om alles voor te komen wat in het minst de gemoederen kon verontrusten; de geheimhouding dezer waarschuwing werd mij op het sterkst aanbevolen. Den 25 December 1829 schreef ik aan den heer majoor *de Ceva* in 's Gravenhage, om den inhoud dezes briefs onder de oogen van Z. K. H. den heere Prins *Frederik* te brengen. Ik trad in vele bijzonderheden omtrent den staat van zaken te Brussel *en toonde de volstrekte noodzakelijkheid aan* « om aan deze residentie eene versterking « van troepen, *bovenal van artillerie en cavalerie* te geven, welke « zij geheel ontbrak, en toe te staan, *dat men in de kasernen en zelfs*

« *aan de hoofdwacht* eene bewaarplaats *van scherpe patronen* ten dienste « van het garnizoen kon hebben; ik ondersteunde dit verzoek, met aan te « merken, dat het kruidmagazijn, op den wal bij de poort van Ninove geplaatst, en zoo ver van de Paleizen verwijderd zijnde, het mogelijk, ja « zelfs waarschijnlijk was, dat men, ingeval van oproer, verhinderd kon « worden, om den toegang tot dit magazijn vrij te houden. Ik verklaarde « te zelfder tijd, dat mij een dergelijk oproer, in dit oogenblik, in geenen « deele te vreezen toescheen, of men moest de bevrijding der staatsgevangenen in de Petits-Carmes ten doel hebben, tegen welken aanslag de « generaal *Wauthier* reeds heimelijk maatregelen genomen had, enz. enz."

Bovengemelde brief is zonder gevolg gebleven, en zoo is het, dat naar de schijnbare stilte of vreedzaamheid, welke in Brussel heerschte, zelfs nog, gedurende de Tentoonstelling der voorwerpen van Nationale Nijverheid, de omwenteling van den 25 Augustus ons overvallen kwam, en ons zonder genoegzame middelen vond, om haar in hare geboorte te smoren.

Kan men mij, na hetgeen ik heb aangetoond, verwijten, nalatig geweest te zijn in het doen kennen van het ontbrekende en benoodigde dier hulpmiddelen? Aangaande het gebruik der middelen, die op het oogenblik der omwenteling tot den dienst van het garnizoen overbleven, zoo ontheft mij de ongelukkige staat van gezondheid, waarin ik mij sedert zes maanden bevond, en die sedert de maand van Augustus verergerd was, van alle verantwoordelijkheid.

Het gezag des gouverneurs van Brussel was zeer beperkt; de troepen, het garnizoen uitmakende, bevonden zich, door het besluit des Konings, van den 24 Januarij 1827, n°. 53, en door de instructien, welke daartoe behooren, *onder onmiddellijke bevelen:*

1°. Der generalen, *belast met de inspectien* van alles wat den wapenhandel, het onderwijs, de krijgstucht, den inwendigen dienst, de kleeding, de wapening en de administratie betreft;

2°. (Art. 9). Onder het bevel des generaals van het groote militaire commando;

3°. (Art. 2, 6, 14 en 20). Onder de bevelen der provinciale commandanten, wat de mouvementen, den gewonen dienst en de maatregelen van publieke veiligheid betreft, en deze troepen konden noch door eenig militair gezag, noch door den gouverneur der Residentie tot handhaving der rust en der openbare veiligheid, *zonder uitdrukkelijke begeerte van het burgerlijke gezag, gebruikt worden.*

Wat de krijgsbehoeften betreft, dient hier nog aangemerkt te worden, dat het uit de dispositie van het Departement van Oorlog van den 18 December 1815, n°. 10, en van den 26 Maart 1819, n°. 61, blijkt, dat de chefs der corpsen belast zijn met de zorg, dat de troepen, onder hunne bevelen staande, altijd in den garnizoendienst van de noodige scherpe patronen voorzien zijn, en dat het niet tot de attributen van den gouverneur eener residentie behoort, deswege aanvragen te doen.

Het is mij zeer grievend geweest, dat ik, door ziekte, mij buiten staat bevonden heb, in eigen persoon bij de uitbarsting des oproers te kunnen handelen, en het bevel des garnizoens te hebben moeten opdragen, eerst aan den generaal-majoor *Wauthier*, plaatscommandant, op wiens ijver, wakkerheid en kracht ik kon rekenen, en gelijk ook daarna het opperbevel aan den generaal-majoor, graaf *van Bylandt*, commandant der provincie.

Op den 24 April 1750 in 's Gravenhage geboren en bij mijnen doop vereerd door Z. D. H. den Stadhouder *Willem den IV*, mijnen Peet, met een brevet als vaandrig in zijne compagnie der Zwitsersche Gardes, ben ik in 1759 begonnen hierin als kadet te dienen, en heb sedert dien tijd mijne loopbaan aan den dienst mijns Vaderlands en dien van het Huis van Oranje toegewijd. Welke verzwakking ook mijne ligchaamskrachten mogen ondergaan hebben, zoo is het niet tegen het einde mijner loopbaan, dat de ijver en verknochtheid, daar ik bestendig van doordrongen ben geweest, zou hebben kunnen verflaauwen. Ook heb ik het geluk, menigvuldige brieven van Z. M. den Koning te kunnen vertoonen, vol van vereerende en vleijende bewijzen van goedkeuring mijns gedrags, welke Z. M. verwaardigd heeft mij, in verschillende tijden, betrekkingen en omstandigheden, waarin ik mij, gedurende mijne zeer lange loopbaan bevonden heb, te vereeren.

's Gravenhage, den 18 Februarij 1831.

De Generaal der Infanterie,
Baron DE CONSTANT VILLARS.

De Ondergeteekenden, welke zich, bij aankondiging van den 9 dezer maand, vereenigd hadden, tot het openen van inschrijvingen met het tweeledig doel:

Vooreerst: om een Nationaal Monument binnen Amsterdam op te rigten, ter eere van den onsterfelijken *van Speyk*; en

Ten andere: om, zoo veel noodig, te voorzien in het lot der nablijvende betrekkingen van de schepelingen, welke in het roemrijk lot van hunnen onverschrokken bevelhebber hebben gedeeld, alsmede tot verzachting van het lot der overgeblevene gekwetsten;

Hebben de eer, aanvankelijk hunne geëerde Stadgenooten hunnen dank te betuigen, niet daarvoor, dat deze zoo gereedelijk hebben ingeschreven tot een doel, waartoe elks geestdrift hun was vooruitgesneld, maar bijzonder voor het vertrouwen en de aanmoediging, waarvan zij in die ruime bijdragen het bewijs hebben aan den dag gelegd.

Zij herhalen, bij deze, hunne aankondiging in het 's Gravenhaagsche Dagblad van Maandag, den 14 dezer, en noodigen hunne stadgenooten van allen rang en stand ten overvloede uit, om van de aangebodene gelegenheid vóór het einde dezer maand gebruik te willen maken, zullende de geringste offers even welkom zijn als de reeds verzamelde rijke giften van meergegoeden.

Het edelmoedig volk, dat Oud-Nederland, in dit tijdperk, zonder wedergade, tot voorbeeld doet strekken aan de wereld, door heldenmoed en zelfstandigheid, door eendragt en verkleefdheid aan den Koning zijner keuze, dat Volk zal, door het stichten van een *duurzaam gedenkteeken, van Speyk's* heldendood waardig, ook aan volgende geslachten verkondigen, dat in de XIXde eeuw de Nederlandsche vlag, die op de tropheën van *Ruyter*, *Wassenaer* en *Tromp* mag pronken, niet zonder bloedige wraak gehoond kon worden.

De ondergeteekenden, als de tolken van de talrijke inteekenaren van 's Gravenhage, geven bij deze gelegenheid aan de heeren commissarissen, welke in de overige steden van ons Vaderland zich met de bijeenzameling der bijdragen voor een Monument, aan *van Speyk* gewijd, hebben vereenigd, om tegen het einde der maand zich met hen en de Amsterdamsche heeren in aanraking te stellen, ten einde uit al de provincien eenige personen zouden worden gevolmagtigd, om over de daarstelling van hetzelve, op kosten der geheele Natie, in gesprek te komen en voorbereidende maatregelen te beramen.

Zij geven ook in bedenking, om al de ingezamelde gelden over te maken aan de directie der Nederlandsche bank te Amsterdam, om aldaar te blijven ter beschikking van zoodanige commissie, als definitief, uit naam van allen, zal worden belast met de voltooijing van het oogmerk.

Voorzeker zal ieder Nederlandsch kunstenaar er trotsch op zijn, zijnen naam te zien griffen op een gedenkteeken, dat Neêrlands roem en Neêrlands trouw moet vereeuwigen, en de ondergeteekenden geven dan ook voorloopig in bedenking, om als een eerste voorbereidende maatregel voor te slaan het openen van een' Nationalen wedstrijd voor de plans en teekeningen van zoodanig Monument, behoudens de nadere bijzonderheden, welke eerst dan zullen kunnen worden bekend gemaakt, wanneer men omtrent den aard en de plaatsing van hetzelve tot een bepaald besluit zal zijn gekomen.

's Gravenhage, den 17 Februarij 1831.

FABER VAN RIEMSDYK,
CANNEMAN,
E. B. VAN DEN BOSCH,
Kapitein-Luitenant ter Zee.
J. C. DE JONGE.

⁂ De ondergeteekenden hebben de eer bekend te maken, dat zij van Zijne Excellentie den Minister van Finantien ontvangen hebben eene partij der jongste Muzijkwerken, voor de Piano Forte, van den Componist *C. F. Muller*, wonende te Berlyn, door denzelven, ten behoeve van het Vaderland, ten geschenke aangeboden. De ondergeteekenden noodigen derhalve beminnaars der Toonkunst uit, om deze Muzijkwerken bij hen te komen bezigtigen, en het vereerend doel van voormelden Componist *C. F. Muller*, te ondersteunen.

's Gravenhage, den 19 Februarij 1831.

GEBROEDERS HARTMANN,
Boekhandelaars in de Korte Pooten.

THÉATRE ROYAL.

Lundi, 21 Février 1831.

LÉON, OU LE CHATEAU DE MONTÉNÉRO, opéra en trois actes, paroles de *Hoffman*, musique de *Daleyrac*. Le spectacle sera terminé par: MR. JOVIAL, OU L'HUISSIER CHANSONNIER, vaudeville en deux actes, par MM. *Théaulon* et *Adolphe Choquart*.

KONINKLIJKE NEDERDUITSCHE SCHOUWBURG.

Op Dingsdag, den 22 Februarij 1831.

HET DORP AAN DE GRENZEN, schets uit den tegenwoordigen tijd, in twee bedrijven, door Mr. *J. van Lennep*. Dit stuk is nooit alhier, maar te Amsterdam bij herhaling opgevoerd. Voorafgegaan van: DE AMERIKAAN, blijspel in vijf bedrijven, oorspronkelijk in het Italiaansch geschreven, door *Frederici* en naar de Hoogduitsche bewerking van *Vogel* vertaald.

MILITAIR CONCERT,

Op Woensdag, den 23 Februarij 1831, des avonds ten half 8 ure, door de Leden van het Corps Muzikanten der Schutterij van 's Gravenhage, in de Luthersche Kerk, aldaar; waarvan de opbrengst zal strekken tot gemoetkoming der behoeftige achtergeblevene betrekkingen van uitgetrokkene Schutters; zullende tevens daarbij, door den heer *A. A. Stuart*, op herhaalde uitnoodiging, eene tot de omstandigheden toepasselijke redevoering worden uitgesproken.

EERSTE GEDEELTE.

1. Marsch van *F. Volcke*.
2. Trio uit de Freischutz, van *von Weber*, gearrangeerd door *F. Volcke*.
3. Concertino voor de Clarinet, van *Lintpeintner*, uitgevoerd door den heer *J. H. Becht*.
4. Wilhelmus: Koor, door *F. Volcke*.
5. Variatien voor den Klephoorn, door *F. Volcke*, uitgevoerd door den heer *Caron*.
6. Polonaise, door *F. Volcke*.

TWEEDE GEDEELTE.

7. Ouverture des deux aveugles, van *Boieldieu*.
8. Variatien voor de Fagot, van *Jacobi*, uitgevoerd door den heer *Zeiler*.
9. Adagio uit de Freischutz, van *von Weber*, gearrangeerd door *F. Volcke*.
10. Solo voor de Viool, door . . . . . .
11. Scène et aria uit de Freischutz, van *von Weber*, gearrangeerd door *F. Volcke*.
12. Marsch uit de Vestale, van *Spontini*.
13. Volkslied: Koor.

BELANGRIJK BERIGT.

H. MOOLENIJZER, Boekhandelaar op het Rokin, bij de Beurs, n°. 155, te Amsterdam, gezien hebbende de advertentie van *A. J. van Tetrode*, in het Dagblad van 's Gravenhage, van den 18 dezer, dewelke verklaart het afbeeldsel van den Vaderlandschen Zeeheld J. C. J. VAN SPEYK *alleen* te bezitten, en daardoor de advertentie van den ondergeteekenden; van den 17 Februarij, in de Amsterdamsche Courant voor logenachtig verklaart, heeft de eer aan de waarheidminnende vrienden des Vaderlands te berigten, dat hij, naar aanleiding der handteekeningen op de kopij van het echte afbeeldsel, den gezegden *A. J. van Tetrode* logenstraft.

Tot nadere inlichting: op de kopij origineel staat:

Dit hierop staand origineel, kopij is door ons, als belangstellende in het echte afbeeldsel, verklaard als het frappant sprekend gelijkend portret van JAN CAREL JOSEPHUS VAN SPEYK, van wege ons gezien en goedgekeurd.

Van wege de Moeder der Beminde van den Held, M. WIGGERS, geb. CIBOT.
—— —— *de Beminde zelve*, P. M. H. WIGGERS.
—— —— *de Zuster*, A. P. M. WIGGERS.

Het afbeeldsel zal spoedig het licht zien en bij inteekening, tegen ƒ 1.00, verkrijgbaar zijn.

(*Zie verder het vervolg*).

MAATSCHAPPIJ: *TOT NUT VAN 'T ALGEMEEN.*

De spreekbeurt, op Woensdag, den 23 Februarij 1831, zal vervuld worden door den heer *A. Elink Sterk, Junior.*

A M O R T I S A T I E S Y N D I C A A T.

ADMINISTRATIE DER DOMEINEN IN HET TWEEDE RESSORT.

AGENTSCHAP 'S GRAVENHAGE.

A A N B E S T E D I N G.

Op Maandag, den 7 Maart 1831, des namiddags ten 12 ure, zal, door den Agent van het Domein te 's Gravenhage, al of niet in tegenwoordigheid van den Inspecteur der Domeinen, en ten overstaan van den Notaris SCHIEFBAAN, residerende te 's Gravenhage, in den Nieuwen Doelen aldaar, worden aanbesteed:

Het Tweejarig Onderhoud van al de GROOTE WEGEN DER 1ste KLASSE, onder onmiddellijke Administratie van het Amortisatiesyndicaat, liggende in het Agentschap 's Gravenhage, benevens eenige gedeeltelijke vernieuwingen van die wegen, en zulks in *vier perceelen*, te weten:

1°. De gedeelten van den grooten weg der 1ste klasse, n°. 4, door het 's Gravenhaagsche Bosch en van 's Gravenhage naar de Hoornbrug.

2°. De gedeelten van voornoemden weg van Delft naar Maassluis, en over het eiland Rozenburg.

3°. Het gedeelte van den grooten weg der 1ste klasse, n°. 5, van Leyden tot aan de grendsscheiding der provincien Zuidholland en Utrecht.

4°. Het gedeelte van het embranchement des grooten wegs der 1ste klasse, n°. 7, van Rotterdam op Maastricht, loopende over den Maasdyk, tusschen de Hof- en Kralingsche lanen.

Alles breeder omschreven in het bestek van aanneming, hetwelk kosteloos en voor een ieder ter lezing zal liggen: aan de kantoren van den Administrateur der Domeinen te Amsterdam en van den Agent te 's Gravenhage; aan het locaal van het Gouvernement der provincie Zuidholland te 's Gravenhage; aan de Raadhuizen der gemeente 's Gravenhage, Rotterdam, Leyden, Delft, Maassluis, Woerden, Bodegraven; Zwammerdam, Alphen, Leyerdorp, Schipluiden, Maasland, Rozenburg en derzelver voornaamste logementen; voorts aan de Nieuwerbrug, bij *Ockerse*, in de herberg *de Putkop*, aan de limietscheiding tusschen de provincien Zuidholland en Utrecht; te Gorinchem, in het *Gorinchemsche Wapen*; te Brielle, in het *Zwijnshoofd*; te Papendrecht, Rysoort en Alblasserdam, in de Regthuizen; te Ameide, in *de Fortuin*; te Hardinxveld, in *de drie Snoeken*; te Werkendam, in *'s Lands Welvaren*; te Giezendam, bij *Blom*; aan het Ysselmondsche Veer, bij *Hogendyk*; en wijders in de voornaamste logementen der steden Utrecht en Dordrecht.

Veertien dagen vóór de aanbesteding, zullen de verlangde aanwijzingen op de plaats worden gedaan door de opzigters der groote Wegen, *A. F. van Wyngaarde*, te Bodegraven, en *J. van Tiel*, te 's Gravenhage; alle verdere inlichtingen zijn te bekomen bij den Agent van het Domein te 's Gravenhage.

⁂ M. M. POLAK, gedelegeerde van de 1ste klasse, benoemd door Zijne Excellentie den heer Staatsraad, Gouverneur van Zuidholland, wonende in het Noordeinde, wijk E, n°. 311, brengt, bij deze, ter kennisse van het geëerde publiek, dat hij met de aanstaande 152ste Koninklijke Nederlandsche Loterij, welke op Maandag, den 21 Februarij 1831, zal beginnen te trekken, verkoopt HEELE en GEDEELTEN van LOTEN, zoowel klassikaal, in koop, alsmede in huur, prijs courant. Bij denzelven wordt ook Generaal Contraboek gehouden.

⁂ Heden verloste van een' ZOON, Vrouwe A. M. HANSEN, geliefde echtgenoot van den Luitenant ter Zee der eerste klasse, J. VAN CATS DE RAËT.

BRIELLE, den 16 Februarij 1831.

⁂ Den 16 Februarij 1831, beviel in 's Gravenhage, voorspoedig, van een' ZOON, Vrouwe S. J. T. VAN MEURS, geboren BOVY.

⁂ Heden verloste van eene DOCHTER, ALIDA CATHARINA PORTIELJE, hartelijk geliefde Echtgenoot van

'S GRAVENHAGE, den 17 Februarij 1831. H. J. NIEUWENHUYZEN.

⁂ Heden avond, circa zeven ure, overleed alhier mijne geliefde eenige Zuster, HENDRINA VAN ALPHEN, in den ouderdom van 75 jaren en ruim 6 maanden, aan verval van krachten en borstwaterzucht.

'S GRAVENHAGE, den 14 Februarij 1831. CORNELIS VAN ALPHEN, *Oud eerste Commies bij de Algemeene Rekenkamer.*

⁂ Heden overleed, na een langdurig smartelijk lijden, mijn veelgeliefde echtgenoot, FRIEDRICH PETER DAVIDIS, in den ouderdom van ruim een en veertig jaren, mij nalatende een' Zoon, te jong om zijn verlies te kunnen beseffen. Verzoeke mij van condoleantiebrieven te willen verschoonen.

AMSTERDAM, den 18 Februarij 1831. Wed. F. P. DAVIDIS, geb. C. BLOM.

B E U R S P R IJ S V A N E F F E C T E N.

Te AMSTERDAM, Zaturdag, den 19 Februarij 1831.

Nederlanden,	Werkelijke Schuld	2½ pCt.	*f*	39¾ a 40½
	Uitgestelde dito		-	— a —
	Oorlogslasten		-	73¼ a 74
	Kansbiljetten		-	15½ a 16
	Stellen van uitgeloten dito		-	— a —
	Amortisatiesyndicaat	4½ pCt.	-	65 a 66
	Dito dito	3½ »	-	52 a 52¼
	Domein Losrenten	2½ »	-	— a —
	Handelmaatschappij	4½ »	-	— a —
	Nederlandsche Bank	4 »	-	— a —
Frankrijk,	Op de Rescontre	5 »	-	— a —
	Dito	3 »	-	59 a 59½
	Certificaten dito in Parys	3 »	-	— a —
Rusland,	Obligatien bij *Hope* en *Comp*	5 »	-	88¼ a 88¾
	Dito (*Nieuwe*)	5 »	-	89½ a 90¼
	Inschrijving op het Grootboek	6 »	-	56½ a 57½
	Dito Certificaten	6 »	-	56½ a 57½
	Dito te Londen	5 »	-	— a —
	Dito te Hamburg	5 »	-	— a —
Pruissen,	Te Londen genegotieerd	5 »	-	— a —
Oostenrijk,	Bank, bij *Goll* en *Comp*	5 »	-	— a —
	Dito — dezelven	4 »	-	— a —
	Certificaten	2½ »	-	— a —
	Negotiatie Metaliek	5 »	-	86¼ a 86¾
	Dito te Londen	5 »	-	— a —
	Bankaktien	5 »	-	— a —
	Aandeelen *f* 100 bij *Rothschild*	»	-	— a —
	Dito - 250 —	4 »	-	— a —
Schatkistbiljetten,	*f* 1000	pCt.		92¼.
	- 500	»		92½ à 94.
	- 100 à 50	»		98¾ à 99¾.

⁂ VERKOOPING van eene aanzienlijke partij, zoo staande als reeds geveld HAKHOUT, langs den Koninginne Weg, het Kanaal en in de Duinen; behoorden den Scheveningschen Straatweg, te beginnen aan het Kanaal, op Donderdag, den 3 Maart 1831, des morgens ten acht ure precies.

⁂ Op Maandag, den 14 Maart 1831, en volgende dagen, zullen, achter het Locaal der Stads Bank van Leening, in de Korte Lombardstraat, in 's Gravenhage, worden verkocht alle PANDEN, bestaande in Goud, Zilver, Linnen en Wollen, die verkoopelijk zijn van de maanden *Julij*, *Augustus* en *September* 1829, volgens daarvan geaffigeerde biljetten. De laatste losdag zal zijn Zaturdag, den 5 Maart.

⁂ *B. SCHEURLEER*, Boekhandelaar in 's Gravenhage, zal, op Maandag, den 14 Maart 1831, en volgende dagen, publiek te zijnen huize, verkoopen twee fraaije verzamelingen van BOEKEN, ATLASSEN en KAARTEN, benevens TEEKENINGEN, PRENTEN en PORTRETTEN, en voorts eene fraaije verzameling van PHYSISCHE, OPTISCHE, MECHANISCHE en andere INSTRUMENTEN, MUZIJKINSTRUMENTEN, RARITEITEN, GEDENKPENNINGEN en MUNTEN, NATURALIA'S, SCHILDERIJEN, zeer net gewerkte BOEKENKASTEN enz. Waarvan de Catalogus bij bovengemelden te bekomen is.

⁂ V E R A N D E R I N G V A N W O O N P L A A T S.

Het MAGAZIJN van ZIJDEN STOFFEN, MODEGOEDEREN en MANUFACTUREN (*Veenestraat*), van E. VAN WEERDEN, is verplaatst naar de *Spuistraat*, n°. 365, in 's Gravenhage; hetzelve is met een merkelijk aantal nieuwe goederen gesorteerd, die, door voordeeligen inkoop, verre beneden den gewonen of zelfs fabrijkprijzen, zullen verkocht worden. NB. *Alles tot vaste prijzen.*

⁂ TE HUUR een STUK WEILAND, gelegen in den Noordpolder van Ryswyk, ten zuiden van de Zusterkade, het derde Stuk ten westen van de Straatweg nabij 's Gravenhage. Te bevragen aldaar op het Buitenhof, wijk K, n°. 64.

⁂ UIT DE HAND TE KOOP een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, voorzien van acht, zoo boven- als benedenkamers, en eene groote zaal, alle behangen, eene ruime keuken, provisiekamer, domestiekenkamers, zolders, twee groote voor water beveiligde kelders, mangelkamer, turfschuur en verdere commoditeiten, waar achter een groote wel aangelegde TUIN, omringd met muren en schuttingen, en beplant met ongeveer 200 vruchtdragende Boomen; staande en gelegen in het aangenaamste gedeelte van het dorp Katwyk aan den Rijn, aan den Straatweg naar Leyden; voorts een ruim Koetshuis en Stallingen voor vijf Paarden, waar achter een stuk MOESLAND, gelegen aan den gemelden Tuin, en mede door muren en schuttingen omringd. En nog een HUIS en ERVE, staande en gelegen te Katwyk aan den Rijn, tegen over de gemelde Stallinge, en dus zeer geschikt voor Koetsiers- of Tuinmanswoning. Alles te bezigtigen des Dingsdags en Donderdags van iedere week, des voormiddags van tien tot des namiddags ten twee ure.

Kunnende de helft van den koopprijs op de perceelen gevestigd blijven, tegen den interest van vijf ten honderd in het jaar, en bepaling van aflossing in convenable termijnen. Zijnde nader onderrigting te bekomen ten kantore van de Notarissen *J. C. Hummel*, te Katwyk aan den Rijn, en *H. van Zegwaard*, te Voorburg.

⁂ Een ONGEHUWD PERSOON, van goeden huize, oud 32 jaren, de noodige bewijzen van bekwaamheid en zedelijk gedrag voldoende kunnende produceren, verlangt geplaatst te worden op een Koopmans- of Administratiekantoor alhier, al ware het zonder salaris, zijnde hij in gezegde vakken reeds vroeger werkzaam geweest. Adres, met *gefrankeerde* brieven, onder letter A, bij den Boekverkooper *W. K. Mandemaker*, in 's Gravenhage.

⁂ Men biedt aan, tegen Mei, op een' der aangenaamste standen, nabij 's Gravenhage, in een zeer logeabel Huis, een of meer welingerigte Boven- of benedenkamers, met een' fraaijen Tuin en vrolijk uitzigt hebbende Koepel, zeer geschikt voor fatsoenlijke lieden, met kost en inwoning. Echte lieden, zonder kinderen, verlangen in huur, tegen Mei, 2 of 3 ongemeubileerde kamers, in de nabijheid van den Vijverberg of het Buitenhof. Informatie bij *J. Mackenbach*, in het Halstraatje.

⁂ Bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, in 's Gravenhage, is van de pers gekomen eene GESTEENDRUKTE PLAAT, voorstellende *de Haagsche Schutterij, door Z. M. den Koning in oogenschouw genomen, op den dag van haar vertrek naar Breda, den 16 October 1830*; door een' oogGetuige, à *f* 1,20.

⁂ *'s GRAVENHAGE.* — SIMON NATHANS DENTZ, Hoftandmeester van Z. M. den Koning, HH. KK. HH. den Prins *van Oranje* en Prins *Frederik* der Nederlanden, enz. enz. enz., verwittigt zijne respective geabonneerden en andere begunstigers, dat hij Heden Maandag avond, den 21 alhier arriveert, en tot Zondag, den 27 Februarij vertoeven zal, gelogeerd bij de Weduwe *Wydom*, in *de Toelast*, op de Kleine Groenmarkt alhier. Die gemelde Dentist, over gebreken in den mond of het abonnement tot het soigneren der tanden, spreken willen, worden verzocht, zich in tijds aan te melden, of daags te voren de adressen te zenden aan voornoemde Logement. Is woonachtig te Amsterdam, Kloveniersburgwal, n°. 32, alwaar, bij afwezigheid, de affaire door deszelfs Broeder gecontinueerd wordt.

⁎ Men is van meening, ten overstaan van NICOLAAS BERVOETS, openbaar' Notaris in 's Gravenhage, op HEDEN, den 21 Februarij 183 , des namiddags ten vijf ure, in den Nieuwen Doelen, in 's Gravenhage, publiek te veilen, en op Donderdag, den 24 daaraanvolgende, des avonds ten zeven ure, finaal te verkoopen:

Eenen kapitalen en welgelegen TUIN, thans gebruikt wordende tot eene Bloemisterij, en beplant met onderscheidene vruchtdragende Boomen, met deszelfs daarop staande hechte en weldoortimmerde HUIZING, bevattende vijf vertrekken, kelder, keuken, zolder, domestiekenkamertje en meer andere gemakken, tot eene welingerigte woning vereischt wordende, mitsgaders nog eenen Koepel in gemelden Tuin; alles staande en gelegen in Haagambacht, aan het einde van de kleine Laan van Roos en Doorn, en uitkomende met een vrij en gesloten overpad in het tweede slop over de Dennewegsche Brug, en eene geslotene brugge en optrek boven de Zandsloot, wijk H, n°. 542, verponding n°. 553; aangeslagen geweest in de grondlasten, over het jaar 1830, als gebouwd eigendom, met *f* 22.83. Kunnende primo Mei 1831, bij de betaling van den koopprijs, worden aanvaard, en zijnde hetzelve dagelijks te zien. Alles breeder bij biljetten omschreven en nadere onderrigting te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *N. Bervoets*, in 's Gravenhage.

⁎ Men is van meening, ingevolge bekomen autorisatie van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, ten overstaan van het vredegeregt van het canton n°. 2 dezer stad, door den Notaris NICOLAAS BERVOETS, als daartoe bij welgemelde Regtbank benoemd, op Maandag, den 7 Maart 1831, in den Nieuwen Doelen aldaar, des avonds ten zeven ure, finaal te verkoopen:

N°. 1. Een kapitaal, hecht, sterk en goed onderhouden DUBBEL HUIS en ERVE, bestaande beneden in eene zeer ruime suite en nog twee kamers, en boven in vijf kamers, alle behangen en meest van stookplaatsen voorzien, alsmede domestieken- en provisiekamers, grooten kelder, keuken en zolders, voorts eenen aangenamen en welaangelegden Tuin, beplant met onderscheidene vruchtboomen, met eenen Koepel daarin, hebbende eenen uitgang en (voor zoo verre zich deze vergunning uitstrekt) de wandeling in den Tuin, tot het Koninklijk Paleis behoorende; bevattende hetzelve perceel wijders een aantal gemakken en al datgene, wat tot eene aanzienlijke en aangename woning wordt vereischt; mitsgaders ook eene weldoortimmerde Stalling en ruim Koetshuis van achteren annex, en eenen doorgang hebbende tot het gemelde Huis en Tuin, en eindelijk, eene Schuur, uitkomende in de Poort van het Koninklijk Paleis; alles staande en gelegen aan de noordzijde van de Molenstraat, in 's Gravenhage, wijk E, n°. 154, verp. n°. 167; aangeslagen geweest in de grondlasten, over het jaar 1830, als gebouwd eigendom, met *f* 116.71, kunnende met 1°. Mei 1831 of wel eerder, naar convenientie der eigenaars, bij de betaling van den koopprijs, worden aanvaard, en zijnde hetzelve te zien des Maandags, Dingsdags en Donderdags, van 12 tot 3 uren.

N°. 2. Een net en weldoortimmerd HUIS en ERVE, staande en gelegen tusschen het voorschreve eerste perceel en de gemelde Stalling en Koetshuis, en alzoo insgelijks aan de noordzijde van de Molenstraat, in 's Gravenhage, wijk E, n°. 155, verp. n°. 168, bevattende vijf, zoo boven- als benedenvertrekken, zolder, keuken, kelder en verdere commoditeiten, tot eene welingerigte woning vereischt wordende; aangeslagen geweest in de grondlasten, over het jaar 1830, als gebouwd eigendom, met *f* 25.42, zijnde verhuurd aan de Freule *van Kretschmar*, tot den eersten November 1831, voor *f* 200 in het jaar; kunnende worden bezigtigd des Maandags en Donderdags, van 12 tot 2 uren, mits bevorens belet vragende, en zal de betaling van dit perceel moeten geschieden met 1°. Mei 1831.

Alles bij biljetten omschreven en nadere onderrigting te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *N. Bervoets*, in 's Gravenhage.

⁎ Men is van meening, ten overstaan van NICOLAAS BERVOETS, openbaar' Notaris in 's Gravenhage, op Maandag, den 14 Maart 1831, des namiddags ten vijf ure, in den Nieuwen Doelen, in 's Gravenhage, publiek te veilen, en op Donderdag, den 17 daaraanvolgende, des avonds ten zeven ure, finaal te verkoopen:

Een HUIS en ERVE, staande en gelegen aan de zuidzijde van de Langegracht, wijk R, n°. 261, verponding n°. 247, in 's Gravenhage; aangeslagen in de grondlasten over het jaar 1831, als gebouwd eigendom, met *f* 17.83; kunnende primo Mei 1831, bij de betaling van den koopprijs, worden aanvaard, en zijnde hetzelve dagelijks, van 10 tot 1 ure, te zien. Breeder bij biljetten omschreven, en nadere onderrigting te bekomen ten kantore van voornoemden Notaris *N. Bervoets*, in 's Gravenhage.

⁎ Men is van meening, krachtens vonnissen van de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, door JACOBUS JOHANNES VERWOERT, openbaar' Notaris in 's Gravenhage, daartoe benoemd, ten overstaan van den heer vrederegter van het canton n°. 1 dezer stad, in den Nieuwen Doelen aldaar, op HEDEN, den 21 Februarij 1831, des middags ten 5 vijf ure, te veilen, en op Donderdag, den 24 daaraanvolgende, des avonds ten 7 ure, aldaar publiek te verkoopen:

N°. 1. Een hecht, sterk en weldoortimmerd HUIS en ERVE, geapproprieerd tot eene Broodbakkerij, die daarin sedert onheugchlijke jaren is geëxerceerd en nog met succes wordt gecontinueerd, staande en gelegen aan de westzijde van de Korte Hoog- of Dronkenmansstraat, op den hoek van de Molenstraat, wijk D, n°. 271, verp. n°. 260; verhuurd tot 1 Mei 1838, 's jaars voor *f* 280; doende in 's Rijks lasten over 1830, als gebouwd eigendom, *f* 25.42.

N°. 2. Een STUK GRONDS of LEDIG ERF, groot 40 roeden, gelegen aan de zuidzijde van den Noorderwal in 's Gravenhage; doende in 's Rijks lasten over 1830, als ongebouwd eigendom, 82 centen, en kan het perceel n°. 1 worden bezigtigd Dingsdag en Donderdag, van 12 tot 2 uren, en het perceel n°. 2 dagelijks, moetende de kooppenningen op 1 Mei 1831 worden betaald; en zijn nadere informatien te bekomen ten kantore van voorn. Notaris *Verwoert*, in 's Gravenhage.

⁎ GYSBERT GERARD MURRAY, openbaar Notaris, residerende te Wateringen, als hiertoe benoemd door de Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Rotterdam, en als last hebbende van zijnen principaal, zal, in het openbaar, ten overstaan van den heer vrederegter van het canton Naaldwijk, in de Herberg *de Vergulde Valk*, te Naaldwijk, op Woensdag, den 2 Maart 1831, des namiddags ten drie ure, en op Woensdag, den 9 daaraanvolgende, op hetzelfde uur, aan den meestbiedenden of hoogstmijnenden, finaal te verkoopen:

N°. 1. Eene kapitale, hechte en sterke BOUWMANSWONING, bestaande in Woonhuis, gemerkt met letter B, n°. 6, Boes of Koe- en Paardenstalling, Dorschvloer, Zomerhuis, met annexe Varkens- en Wagenschuur, Hooi- of Koornbergen, verder getimmerte, Erve of Werf, Boomgaard en Houtsingels, groot 56 roeden, 77 ellen, staande en gelegen in den Vlietpolder, onder Naaldwijk, benevens vier percelen best WEI- of HOOILAND, te zamen groot 13 bunders, 3 roeden en 43 ellen, en zes partijen extra best TEELLAND, te zamen groot 18 bunders, 13 roeden en 82½ ellen, alle gelegen nabij de gemelde BOUWMANSWONING, in den Vlietpolder, onder Naaldwijk, in den Ouden Lierpolder, gemeente Lier.

N°. 2. Een partij best WEI- of HOOILAND, groot 3 bunders, 26 roeden en 44 ellen, gelegen in den Vlietpolder, onder Naaldwijk.

N°. 3. Twee stukken best WEI- of HOOILAND, te zamen groot 3 bunders, 58 roeden en 22 ellen, gelegen in de Prooijen en den Vlietpolder, onder Naaldwijk, met eene rente van *f* 6.00½ 's jaars, ten laste der Ingelanden van den Vlietpolder voormeld.

N°. 4 en 5. Twee percelen best TEELLAND, mede gelegen in den Vlietpolder, onder Naaldwijk, groot het eene 2 bunders, 55 roeden en 47 ellen en het andere 2 bunders, 83 roeden en 85½ ellen.

N°. 6. Eene partij best TEELLAND, groot 4 bunders, 91 roeden en 77 ellen (waarvan de helft bezaaid met Wintertarwe), gelegen in twee percelen annex den anderen, in den Ouden Lierpolder, gemeente Lier. En

N°. 7. Een perceel TEEL- en een perceel WEILAND, te zamen groot 3 bunders, 91 roeden en 72 ellen, gelegen als n°. 6.

Alles breeder op de biljeten omschreven; kunnende de Bouwmanswoning met den laatsten April 1831, en de Landen dadelijk na den finalen verkoop worden aanvaard, en zullende na separate veiling en afslag eerst twee, voorts meer, en laatstelijk al de voorschreven nommers gecombineerd opgehangen en afgeslagen worden.

Inmiddels is meerder onderrigt te bekomen, en zullen de koopvoorwaarden met het bewijs van eigendom, van 8 dagen vóór de veiling tot den dag der finale verkooping, ter lezing voorleggen ten kantore van den Notaris *Murray*, te Wateringen.

⁎ Op MORGEN, Dingsdag den 22 Februarij aanstaande, des middags ten 12 ure precies, zullen, door en ten huize van den Boek- en Kunsthandelaar J. IMMERZEEL, JUNIOR, in de Nobelstraat, in 's Gravenhage, worden verkocht *Negentien* stuks SCHILDERIJEN, van *Schelfhout*, *van der Sande Bakhuyzen*, *van Hove*, *van der Burgh*, *Kransz* en anderen, alle gelijst en in goeden staat. Dezelve zullen ten dage voormeld, van des morgens ten negen ure af, kunnen worden bezigtigd.

Aan deze verkooping, *waarin bepaaldelijk geen enkel stuk zal worden opgehouden*, kan niets worden toegevoegd; doch wel aan de verkooping van Boeken, Schilderijen, Prenten, Teekeningen, Kostbaarheden, Instrumenten, Rariteiten enz., die in de volgende maand Maart, ten huize als boven, zal worden gehouden, en waarvan de Catalogus eerlang ter perse gaat.

⁎ VERKOOPING VAN TIMMERHOUT.

Op Woensdag, den 23 Februarij 1831, des voormiddags ten 10 ure, zal, op de Prinsegracht, bij het Korenhuis, in 's Gravenhage, publiek worden verkocht eene aanzienlijke partij OVERZEESCH TIMMERHOUT, als Greenen en Vuren Deelen, Ribben en Latten, Juffers, Kolders en Sparren, van onderscheidene lengte en dikte. Alles vóór de verkooping ter gemelde plaats te zien.

⁎ Men is van meening, ingevolge autorisatie van mijnheer den President der Regtbank van eersten aanleg, zitting houdende in 's Gravenhage, op Dingsdag, den 8 Maart 1831, en volgende dagen, des voormiddags ten 10 ure, ten sterfhuize van wijlen de Hoog Welgeboren Vrouwe C. BLES VAN MOERGESTEL, in leven Douairiere van den Hoog Welgeboren heer *J. C. W. von Daehne*, in 's Gravenhage, in de Molenstraat, wijk E, n°. 154, ten overstaan van den Notaris *Nicolaas Bervoets*, te verkoopen eenen zeer deftigen en zindelijken INBOEDEL, bestaande in onderscheidene Mahognijhouten en andere GOEDEREN, als: Kabinetten, Secretaires, Canapés, Etens-, Thee-, Speel- en andere Tafels, Stoelen, Buffet, Boekenkasten, Spiegels, Pendules, Ledekanten, Haarden en Kagchels, Mangel en Pers, Koper-, Tin-, Blik-, IJzer-, Verlakt- en Glaswerk, Porselein, waarbij een Fransch Tafelservies van omtrent 300 stuks, beste Smirnasche en andere Tapijten en Karpetten; voorts goed gevulde Bedden, Matrassen en verdere toebehooren, Bedlinnen, alsmede keurig Damast- en ander Tafelgoed en verdere goederen meer, en eindelijk een menigte Zilverwerk, als Lepels en Vorken, Messen met zilveren Heften, Suikerbossen, Schenkbladen, Trekpotten, Melkkannen, Presenteerdoosjes, Kandelaars, Tabakskomfoor, Inktkoker en meer ander Zilverwerk; alles behoorende tot de nalatenschap van voornoemde Hoog Welgeboren Vrouwe Douairiere *von Daehne*. Kunnende al hetzelve des Vrijdags, Zaturdags en Maandags, van des voormiddags tien tot twee uren, worden bezigtigd.

⁎ Men zal, in de volgende maand Maart 1831, aan het Venduhuis in de Nobelstraat, in 's Gravenhage, verkoopen allerhande moderne en wel onderhoudene MEUBELEN, HUISSIERADEN en andere GOEDEREN, in het vervolg breeder te melden. Kunnende dagelijks door een ieder tot deze verkooping Goederen worden bijgebragt.

In 's Gravenhage, bij P. E. VAN STADEN, Drukker en Uitgever van het Dagblad, Torenstraat, wijk D, n°. 1..

N°. 11.

Protocol der conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken te Londen, den 20 Januarij 1831.

Tegenwoordig de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden der hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland hebben kennis genomen van den onder lett. A hier bij gevoegden brief, welke, uit naam van het voorloopig bestuur van België, aan hunne commissarissen te Brussel gezonden is, en waarbij, overeenkomstig den inhoud van het protocol van den 9 Januarij 1831, berigt wordt, dat de Belgische krijgsbenden, die in de omstreken van Maastricht voorwaarts gerukt waren, bevel hadden ontvangen, om onverwijld terug te trekken, en voor het vervolg alle aanleiding tot vijandelijkheden te vermijden.

Daar zij zich, door de inlichtingen van hunne commissarissen, hebben kunnen overtuigen, dat, ten gevolge van dezen terugtogt der Belgische krijgsbenden, aan de stad Maastricht de volkomen vrije gemeenschap zal verzekerd worden, welke aan dezelve toekomt; daar zij niet mogen twijfelen, of Z. M. de Koning der Nederlanden zal, van zijnen kant, voorzien hebben in de uitvoering van het protocol van den 9 Januarij; daar zij overigens de noodige maatregelen vastgesteld hebben, voor het geval, dat de bepalingen van dit protocol verworpen of overtreden wierden; en daar thans de dag verschenen is, dat de wapenschorsing, waarin de vijf Mogendheden belang stelden, volkomen moet tot stand gekomen zijn: zoo zijn de gevolmagtigden overgegaan tot het onderzoek der vraagpunten, welke zij moesten oplossen, ten einde het oogmerk te bereiken van hun protocol van den 20 December 1830, ten einde de grondbeginselen, waaraan die akte de toekomstige onafhankelijkheid van België verbonden heeft, tot eene goede toepassing te brengen; en ten einde alzoo den algemeenen vrede te bevestigen, welks behoud niet alleen het voornaamste belang, maar ook de grootste wensch is der te Londen in conferentie vereenigde Mogendheden.

Met dat oogmerk hebben de gevolmagtigden het volstrekt noodzakelijk geacht, om, vóór alles, grondslagen vast te stellen ten aanzien der grenzen, welke voortaan het Hollandsche grondgebied van het Belgische grondgebied moeten afscheiden.

Na rijpelijk de voorstellen te hebben overwogen, welke hun te dezer zake van weerszijden waren ter hand gesteld, zijn zij onderling wegens de volgende grondslagen overeengekomen.

Art. 1. De grenzen van Holland zullen bevatten al het grondgebied, al de plaatsen, steden en oorden, die in het jaar 1790 aan de voormalige Republiek der Vereenigde Nederlanden toebehoorden.

Art. 2. België zal zamengesteld worden uit al de overige gedeelten van het grondgebied, hetwelk, bij de verdragen van 1815, den naam van het Koningrijk der Nederlanden ontvangen had, behoudens het Groothertogdom Luxemburg, hetwelk, uit anderen hoofde, door de Vorsten uit het Huis *van Nassau* bezeten wordende, een gedeelte van het Duitsch Verbond uitmaakt, en zal blijven uitmaken.

Art. 3. Het is de bedoeling, dat de beschikkingen der artikelen 108 tot 117 ingesloten der algemeene Weener Congresakte, betrekkelijk de vrije vaart op de bevaarbare stroomen en rivieren, toegepast zullen worden op de stroomen en rivieren, welke het Hollandsche grondgebied en dat van België doorloopen.

Art. 4. Daar echter uit de grondslagen, vastgesteld bij de artikelen 1 en 2, volgen zou, dat sommige bezittingen van Holland en van België wederkeerig in elkanders grondgebied zouden ingesloten liggen, zoo zullen er door de zorg der vijf Hoven, zoodanige ruilingen en schikkingen tusschen de beide landen tot stand gebragt worden, waardoor aan beiden het wederkeerig voordeel zou worden verzekerd, van een geheel aaneenhangend grondgebied te bezitten, en eene vrije gemeenschap tusschen de steden en plaatsen, welke binnen hunne grenzen begrepen zijn.

Wegens deze eerste artikelen overeengekomen zijnde, hebben de gevolmagtigden hunne aandacht gerigt op de middelen, om het werk des vredes, waaraan de vijf Mogendheden eene ijverige zorg hebben toegewijd, te bevestigen, en om de beginselen, waarop derzelver gemeenschappelijke staatkunde berust, in het ware daglicht te plaatsen.

Zij zijn eenstemmig van gevoelen geweest, dat de vijf Mogendheden het aan hunne welbegrepene belangen, aan hunne eensgezindheid, aan de rust van Europa en aan de vervulling der inzigten, uitgedrukt in hun protocol van den 20 December, verschuldigd waren, eene plegtige verklaring, een sprekend bewijs te geven van hun stellig voornemen, om noch bij de beschikkingen ter zake van België, noch in eenige andere omstandigheid, welke zich nog zou kunnen opdoen, eenige vergrooting van grondgebied, eenigen uitsluitenden invloed, cenig afzonderlijk voordeel te willen behalen, en om aan dat land zelf, zoowel als aan alle Staten, die hetzelve omringen, de best mogelijke waarborgen van rust en veiligheid te geven.

Ten gevolge van deze grondstellingen en met deze heilzame bedoelingen, hebben de gevolmagtigden besloten, om bij de voorgaande artikelen nog de hierna volgende te voegen:

Art. 5. België zal, in deszelfs grenzen, zoo als die bepaald en vastgesteld zullen worden overeenkomstig de grondslagen, aangenomen bij de artikelen 1, 2 en 4 van het tegenwoordige Protocol, voor altijd eenen onzijdigen Staat uitmaken. De vijf Mogendheden waarborgen aan hetzelve deze duurzame onzijdigheid, alsmede de uitgestrektheid en de onschendbaarheid van deszelfs grondgebied, binnen de voormelde grenzen.

Art. 6. Uit billijke wederkeerigheid zal België gehouden zijn, om deze zelfde onzijdigheid jegens al de overige Staten in acht te nemen, en geene de minste inbreuk te maken op derzelver in- en uitwendige rust.

Art. 7. De gevolmagtigden zullen zich, zonder eenig verwijl, bezig houden met het vaststellen der algemeene beginselen voor de schikkingen ten opzigte van de geldmiddelen, den handel, en andere, welke, ten gevolge van de afscheiding van België en Holland, noodzakelijk worden.

Zoodra deze beginselen aangenomen zijn, zal het tegenwoordig protocol, dienovereenkomstig uitgebreid, in een stellig verdrag veranderd, en in dien vorm aan al de Hoven van Europa medegedeeld worden, met uitnoodiging, om daaraan toe te treden.

Art. 8. De vijf Mogendheden behouden zich voor, om, zoodra de schikkingen ten opzigte van België zullen geëindigd zijn, en behoudens de regten van derden, de vraag te onderzoeken, of het mogelijk zou zijn, de weldaad der onzijdigheid, welke aan België gewaarborgd is, ook tot de naburige Staten uit te strekken.

(*Get.*) ESTERHAZY, WESSENBERG, TALLEYRAND, PALMERSTON, BULOW, LIEVEN, MATUSCEWIC.

N°. 12.

Protocol der conferentie, gehouden aan het ministerie van buitenlandsche zaken, te Londen, den 27 Januarij 1831.

Tegenwoordig: de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland.

De gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland, zich vereenigd hebbende, om de schikkingen te overwegen, betrekkelijk de geldmiddelen, den handel en andere, welke door de scheiding van België en Holland noodzakelijk zijn geworden, hebben geoordeeld, dat de vijf Hoven, om twee even gebiedende redenen, verpligt zijn, om in dezen tot eene vriendschappelijke bemoeijenis te besluiten. In de eerste plaats heeft reeds de ondervinding, gedurende de onderhandelingen, waarmede de Mogendheden zich bezig houden, dezelve maar al te zeer overtuigd, dat het voor de onmiddellijk daarbij belanghebbende partijen onmogelijk zou zijn, om zich over zulke onderwerpen te verstaan, indien de welwillende zorg der vijf Hoven niet medewerkte, om eene overeenkomst gemakkelijk te maken; en deze eerste bedenking is van te meer gewigt, daar dezelve baarblijkelijken invloed heeft op het behoud van den algemeenen vrede. Maar bovendien hebben de vraagpunten, welker oplossing het hier geldt, reeds aanleiding gegeven tot beslissingen, waarvan de beginselen, wel verre van nieuw te zijn, integendeel, te allen tijde de wederkeerige betrekkingen der Staten geregeld hebben, en door bijzondere, tusschen de vijf Hoven geslotene verdragen, herhaald en op nieuw bevestigd zijn geworden. Deze verdragen kunnen dus in geen geval gewijzigd worden, zonder de medewerking der Mogendheden, die dezelve gesloten hebben.

De hier ontwikkelde redenen, welker gewigt aan geenen twijfel onderworpen is, hebben de gevolmagtigden bewogen, om, ten aanzien der geldelijke schikkingen, welke alle noodzakelijk tot de verdeeling van de schulden des Koningrijks der Nederlanden betrekking moeten hebben, en waarbij al de volken van Europa in meerdere of mindere mate belang hebben, de bepalingen der verdragen in overweging te nemen, waarbij de schulden van Holland en die van België voor gemeene schulden van het Koningrijk der Nederlanden zijn verklaard. Deze bepalingen, vervat in een protocol van den 21 Julij 1814, gevoegd bij de algemeene Weener Congresakte van den 9 Junij 1815, en aangemerkt als een wezenlijk deel dier akte uitmakende, zijn de volgende:

Artikel 6 van het protocol van den 21 Julij 1814.

« Daar de lasten, zoowel als de voordeelen, gemeen moeten zijn, zoo
« zullen de schulden, welke, tot op het tijdstip der vereeniging, door de
« Hollandsche gewesten aan den eenen, en de Belgische gewesten aan den
« anderen kant, aangegaan zijn, ten laste van de algemeene schatkist der
« Nederlanden komen."

Volgens dit artikel is de gemeenschap van lasten, schulden en baten, waarvan het beginsel bij dit artikel wordt vastgesteld, baarblijkelijk gegrond op de vereeniging der Hollandsche met de Belgische gewesten. Van het oogenblik af, waarop die vereeniging ophoudt, zou dus, zoo het schijnt, de bedoelde gemeenschap insgelijks moeten ophouden; en, als een tweede onvermijdelijk gevolg van deze stelling, zouden de schulden, welke bij de vereeniging ineen gesmolten waren, bij de scheiding weder kunnen verdeeld worden.

Op dezen grondslag zou, in de eerste plaats, elk land die schulden bij uitsluiting weder te zijnen laste moeten nemen, waarmede het vóór de vereeniging bezwaard was. De Hollandsche provincien zouden dus moeten voorzien in de schulden, welke zij aangegaan hadden tot op het tijdstip, waarop de Belgische provincien met dezelve vereenigd werden; en de Belgische gewesten in de schulden, welke zij op dat tijdstip hadden. Deze laatste zouden, in de eerste plaats, bestaan uit:

De Austro-Belgische schuld, aangegaan tijdens België aan het huis van Oostenrijk toebehoorde;

Al de oude schulden der Belgische gewesten:

Al de schulden, gevestigd op streken, welke thans binnen de grenzen van België zouden komen te liggen.

Behalve de hier boven opgenoemde, en bij uitsluiting Belgische schulden, zou België nog *in derzelver geheel* moeten dragen, vooreerst de schulden, welke alleen ten gevolge der vereeniging ten laste van Holland gekomen zijn; voorts de waarde der opofferingen, welke Holland gedaan heeft, om die vereeniging te erlangen. Bovendien zou België, *in eene billijke evenredigheid*, de schulden moeten dragen, welke, sedert de vereeniging, en gedurende dezelve, door de algemeene schatkist van het Koningrijk der Nederlanden aangegaan zijn, zoo als dezelve op de begrooting van dat Koningrijk voorkomen. Dezelfde evenredigheid zou moeten in acht genomen worden bij de verdeeling der uitgaven, door de algemeene schatkist der Nederlanden gedaan in overeenkomst met artikel 7 van het protocol van den 21 Julij 1814, hetwelk inhoudt, dat:

« De uitgaven, vereischt wordende voor het aanleggen en het onderhoud
« der vestingen aan de grenzen des nieuwen Staats, door de algemeene
« schatkist zullen bestreden worden, als veroorzaakt door iets, waarmede
« de veiligheid en onafhankelijkheid van al de gewesten en van de geheele
« natie gemoeid is."

Eindelijk zou België noodwendig gehouden moeten zijn, om te voorzien in de losrenten, uitgegeven onder speciaal verband van de openbare domeinen, welke binnen de grenzen van het Belgisch grondgebied gelegen zijn.

Maar België zou, van Holland afgescheiden, hoegenaamd geen regt hebben op den handel met de Hollandsche kolonien, welke, sedert de vereeniging, zoo veel tot deszelfs bloei heeft bijgedragen; en Z. M. de Koning der Nederlanden zou de wettige bevoegdheid behouden, om aan de ingezetenen van België dien handel geheel en al te weigeren, of om hun denzelven niet

anders toe te staan; dan tot den prijs en op de voorwaarden, welke hij voegzaam zou oordeelen deswege te bepalen.

In aanmerking nemende, dat het tegenwoordig tijdstip gunstig is, om schikkingen te maken, waarbij deze voorwaarden, zonder verder oponthoud zouden kunnen vastgesteld worden; en dat, hoewel het billijk is, dat zulk een voorregt door Z. M. den Koning der Nederlanden aan de ingezetenen van België niet dan tegen eene behoorlijke vergoeding worde verleend, het toch ook, aan den anderen kant, zoo wel om het evenwigt van Europa te handhaven, als om de oogmerken, welke de vijf Mogendheden bedoelen, te bereiken, van belang is, dat België, als een bloeijende en welvarende Staat, in de voorwaarden van zijn nieuw staatkundig aanwezen de hulpmiddelen vinde, die het noodig heeft, om zich staande te houden; zoo zijn de gevolmagtigden van oordeel geweest, dat de hier achter volgende voorstellen berekend zijn, om geheel en al eenen wensch te vervullen, die zoo wel strookt met het algemeene welzijn van Europa, en met dat der beide landen, welker verzoening en wederzijdsche belangen het voorwerp zijn der aandacht van de hoven van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Brittannië, Pruissen en Rusland.

Zij hebben gemeend, dat België, in plaats van deszelfs oude schulden geheel te [illegible] genoemde lasten of geheel, of voor een evenredig gedeelte bezwaard te worden, een gedeelte moest op zich nemen van de schulden van het Koningrijk der Nederlanden, zoo als die ten laste van de Koninklijke schatkist bestaan; en dat deze schulden tusschen de beide landen moesten verdeeld worden, naar evenredigheid van het gemiddeld bedrag der som, welke elk hunner gedurende de jaren 1827, 1128 en 1829 in de directe en indirecte belastingen en accijnsen heeft opgebragt; dat deze grondslag, welke geheel overeenkomt met de geldelijke hulpbronnen der Hollanders en der Belgen, billijk en gematigd zou zijn, daar, volgens dezelve, en zonder de ongelijkheid der bevolking in aanmerking te nemen, bij raming, $\frac{16}{31}$ der geheele schuld ten laste van België komen, en $\frac{15}{31}$ derzelve ten laste van Holland verblijven zou; dat overigens, zoo al uit deze beschikking eene vermeerdering van lasten voor België mogt ontspruiten, de Belgen daarentegen, aan den anderen kant, op denzelfden voet als de Hollanders, het genot zouden hebben van den handel op al de aan Z. M. den Koning der Nederlanden toebehoorende kolonien.

Dienvolgens zijn de gevolmagtigden wegens de volgende voorstellen overeengekomen:

Art. 1. De schulden van het Koningrijk der Nederlanden, zoo als die ten laste der Koninklijke schatkist bestaan, te weten: 1°. de werkelijke rentegevende schuld; 2°. de uitgestelde schuld; 3°. de onderscheidene schuldbekentenissen van het amortisatiesyndicaat; 4°. de domeinlosrenten, op speciale hypotheken gevestigd, zullen tusschen Holland en België verdeeld worden, naar evenredigheid van het gemiddeld bedrag der som, welke de beide landen gedurende de jaren 1827, 1828 en 1829 in de directe en indirecte belastingen en accijnsen van het Koningrijk betaald hebben.

Art. 2. Daar, volgens het bedoelde gemiddelde bedrag, bij raming, op Holland $\frac{15}{31}$ en op België $\frac{16}{31}$ der bovengemelde schulden zouden komen, zoo zal België met een daaraan geëvenredigd gedeelte der rentebetaling belast blijven.

Art. 3. Ter zake van deze verdeeling der schulden van het Koningrijk der Nederlanden, zullen de ingezetenen van België het genot hebben van de vaart en den handel op de aan Holland toebehoorende kolonien, op denzelfden voet en met dezelfde regten en voordeelen, als de ingezetenen van Holland.

Art. 4. De werken tot algemeen of bijzonder nut, zoo als vaarten, wegen, of andere dergelijke, welke geheel of ten deele ten koste van het Koningrijk der Nederlanden aangelegd zijn, zullen, met de daaraan verknochte voordeelen en lasten, toebehooren aan het land, waarin zij gelegen zijn. Het is echter de bedoeling, dat de kapitalen, welke voor het aanleggen dezer werken opgenomen, en die bijzonderlijk daarop gevestigd zijn, onder de genoemde lasten zullen begrepen worden, voor zoo verre zij nog niet afgelost zijn; en zonder dat de reeds gedane aflossingen tot eene vereffening zullen mogen aanleiding geven.

Art. 5. Het beslag, hetwelk in België gedurende de onlusten op de eigene goederen en domeinen van het Huis *van Oranje-Nassau*, of op eenige andere goederen gelegd is, zal zonder eenig oponthoud opgeheven worden; en het genot der voormelde goederen en domeinen zal onverwijld aan de wettige eigenaars terug gegeven worden.

Art. 6. België zal, ter zake van de verdeeling der schulden van het Koningrijk der Nederlanden, met geene andere lasten bezwaard worden, dan die in de artikelen 1, 2 en 4 van het tegenwoordige Protocol bepaald zijn.

Art. 7. De vereveníng der lasten, vermeld in de gezegde artikelen, zal plaats hebben overeenkomstig de bij dezelfde artikelen aangenomen beginselen, en wel door eene vereeniging van Hollandsche en Belgische commissarissen, welke binnen den kortst mogelijken tijd in 's Gravenhage zullen bijeenkomen, vermits al de voor zulk eene vereveníng vereischte stukken en bescheiden zich in die stad bevinden.

Art. 8. Tot dat de werkzaamheden dezer commissarissen zullen afgeloopen zijn, zal België gehouden zijn, om voorloopig, en behoudens nadere vereveníng, deszelfs verschuldigd aandeel in de rentebetaling en de vernietiging der schulden van het Koningrijk der Nederlanden bij te dragen, naar de evenredigheid, voortspruitende uit de artikelen 1 en 2 van het tegenwoordige protocol.

Art. 9. Indien er bij de werkzaamheden der gezegde commissarissen, of in het algemeen bij de toepassing der hier boven vastgestelde grondslagen, geschillen mogten rijzen, welke niet in het minnelijke konden beslecht worden, dan zouden de vijf Mogendheden bemiddelend tusschen beiden treden, ten einde de geschillen op de meest met dezelfde grondslagen overeenkomstige wijs te vereffenen.

Ten einde de bepalingen van hun protocol n°. 11, van den 20 Januarij 1831, aan te vullen, zijn de gevolmagtigden nog wegens de volgende punten overeengekomen.

Art. 10. Binnen den kortst mogelijken tijd, zullen er Belgische en Hollandsche grensscheidings-commissarissen bijeenkomen, om de grenzen te trekken en vast te stellen, welke België voortaan van Holland zullen afscheiden, overeenkomstig de beginselen, aangenomen bij de artikelen 1, 2 en 4 van het protocol n°. 11, van den 20 Januarij 1831. Indien er, bij deze werkzaamheden, geschillen onder hen mogten ontstaan, die niet in der minne konden worden uit den weg geruimd, dan zouden de vijf Hoven bemiddelend tusschen beide treden, ten einde de geschillen zoo veel mogelijk overeenkomstig die beginselen te slechten.

Art. 11. De haven van Antwerpen zal, overeenkomstig de bepalingen van art. 15 van het verdrag van Parys, van den 30 Mei 1814, voortdurend bij uitsluiting eene handelshaven blijven.

Na aldus voorzien te hebben in de voornaamste bepalingen, welke het werk van bevrediging, waarmede zij zich bezig houden, hun toescheen te vereischen, hebben de gevolmagtigden bepaald, dat de artikelen van het tegenwoordig protocol bij die van het vorig protocol, n°. 11, van den 20 Januarij, gevoegd zullen worden, en dat dezelve, in de meest voegzame orde gerangschikt, in derzelver geheel hieraan zullen worden gehecht (A), onder den titel van *grondslagen, bestemd om de onafhankelijkheid en het toekomstig bestaan van België te vestigen.*

Daarenboven is bepaald, dat de vijf Hoven, die het over deze grondslagen volkomen eens zijn, dezelve aan de onmiddellijk daarbij belanghebbende partijen mededeelen, en zich verstaan zullen over de beste middelen, om dezelve te doen aannemen en ten uitvoer leggen, alsmede om, te gelegener tijd, te bewerken, dat de overige Hoven van Europa, welke de akten der congressen van Weenen en van Parys onderteekend hebben [illegible]

De vijf Mogendheden, welke aan de handhaving van den algemeenen vrede werken, welke zich overtuigd houden, dat hunne eensgezindheid de eenige waarborg van dien vrede is, en welke met eene volkomene belangeloosheid in de zaak van België hebben gehandeld, hebben niets anders beoogd, dan om aan dat land eene onschadelijke plaats in het Europesche Statenstelsel aan te wijzen, en aan hetzelve een bestaan aan te bieden, hetwelk deszelfs eigen welzijn, en tevens de regtmatige veiligheid der andere Staten verzekeren.

Zij aarzelen niet, om zich het regt toe te kennen van deze beginselen vast te stellen; en zonder in de beoordeeling van andere gewigtige vraagpunten te treden, zonder in het minst dat wegens de souvereiniteit over België te beslissen, zijn zij bevoegd om te verklaren, dat in hunne oogen de Vorst van dat land noodzakelijk beantwoorden moet aan de voorwaarden van het bestaan van het land zelve; dat hij door zijne persoonlijke omstandigheden voldoen moet aan de veiligheid der naburige Staten; dat hij te dien einde de beschikkingen, in het tegenwoordig protocol vervat, aannemen en zich in staat bevinden moet, om het vreedzaam genot daarvan aan de Belgen te verzekeren.

(*Get.*) Esterhazy, Wessenberg, Talleyrand, Palmerston, Bulow, Lieven, Matuscewic.

(*Het Vervolg hierna*).

Bij P. E. VAN STADEN, Torenstraat, wijk D, n°. 419.